РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ПЕТДЕСЕТ И ВТОРО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх. № 52-653-01-56
Дата: 24 / 11 / 2026 г.
15.57

ДОКЛАД

Относно: Законопроект за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане, № 52-602-01-65, внесен от Министерски съвет на 5 ноември 2026 г., приет на първо гласуване на 11 ноември 2026 г.

Проект!
Второ гласуване

З А К О Н
за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане

(Обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 108 и 110 от 2007 г., бр. 69 и 106 от 2008 г., бр. 32, 35 и 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51, 77 и 99 от 2011 г., бр. 40 и 94 от 2012 г., бр. 15, 16, 23, 68, 91, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 105 и 107 от 2014 г., бр. 12, 22, 35, 79 и 95 от 2015 г., бр. 32, 74, 75 и 97 от 2016 г., бр. 58, 85, 92, 97 и 103 от 2017 г., бр. 15, 91, 98, 102, 103 и 105 от 2018 г., бр. 24, 64, 96, 101 и 102 от 2019 г., бр. 18, 28, 38, 69, 104, 107 и 110 от 2020 г., бр. 14 и 21 от 2021 г., бр. 8, 14, 17, 25, 51, 99, 100 и 104 от 2022 г., бр. 66, 86, 102, 106 и 108 от 2023 г., бр. 42, 70 и 72 от 2024 г., бр. 26, 97 и 113 от 2025 г. и бр. 30 и 55 от 2026 г.)

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на закона.

§ 1. В чл. 50, ал. 1, т. 2 думите „седемстотин лева“ се заменят с „хиляда евро“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 1.

§ 2. В чл. 51, ал. 1, т. 1, буква „г“, подбуква „бб“ думите „седемстотин лева“ се заменят с „хиляда евро“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 2.

§ 3. В чл. 70 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 цифрата „5” се заменя с „10”.

2. В ал. 2 изречение второ се изменя така:

„Когато до датата на данъчния контрол данъчно задълженото лице не е формирало положителен данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба, на същото се осигурява възможност да заяви, че

желае да упражни правото си на избор за пренасяне на данъчна загуба по изречение първо.“

Предложение на н. п. Константин Проданов и Стефан Белчев:

В § 3, т. 2 се изменя така:

„2. В ал. 2, изречение второ думите „смята се, че лицето е упражнило“ се заменят с „на същото се осигурява възможност да заяви, че желае да упражни“ и накрая се добавя „по изречение първо“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 3:

§ 3. В чл. 70 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 числото „5” се заменя с „10”.

2. В ал. 2, изречение второ думите „смята се, че лицето е упражнило“ се заменят с „на същото се осигурява възможност да заяви, че желае да упражни“ и накрая се добавя „по изречение първо“.

§ 4. В чл. 71 ал. 1 се изменя така:

„(1) Данъчната загуба се приспада при определяне на данъчния финансов резултат в размер 70 на сто от положителния данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба. Когато данъчната загуба е по-малка от 70 на сто от положителния данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба, при определяне на данъчния финансов резултат се приспада пълният й размер.”

Предложение на н. п. Айтен Сабри и група народни представители:

Параграф 4 да отпадне.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на н. п. Асен Василев и група народни представители:

Параграф 4 отпада.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на н. п. Мартин Димитров, Елисавета Белобрадова и Димитър Найденов:

Параграф 4 се заличава.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на н. п. Константин Проданов и Стефан Белчев:

Параграф 4 се изменя така:

§ 4. В чл. 71, ал. 1, изречение първо думите „размера на“ се заменят с „размер 70 на сто от“, а в изречение второ след думите „по-малка“ се добавя „от 70 на сто“.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на н. п. Константин Проданов и Стефан Белчев:
В § 4 думите „в размер" се заменят с „в размер на".
Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 4:

§ 4. В чл. 71, ал. 1, изречение първо думите „размера на" се заменят с „размер на 70 на сто от", а в изречение второ след думите „по-малка" се добавя „от 70 на сто".

§ 5. В чл. 72 думите „5-годишният" се заменят с „10-годишният".
Комисията подкрепя текста на вносителя за § 5.

§ 6. В чл. 73 се правят следните изменения:
1. В ал. 2 цифрата „5" се заменя с „10".
2. В ал. 3 думите „5-годишния" се заменят с „10-годишния".
Комисията подкрепя текста на вносителя за § 6, като в т. 1 думата „цифрата" се заменя с „числото".

§ 7. В чл. 74, ал. 1 цифрата „5" се заменя с „10".
Комисията подкрепя текста на вносителя за § 7, като думата „цифрата" се заменя с „числото".

§ 8. В чл. 75, ал. 6 след думите „Алинеи 1 – 4" думата „не" се заличава, а думите „са изтекли поне" се заменят с „не са изтекли".
Комисията подкрепя текста на вносителя за § 8, като думите „след думите „Алинеи 1-4" се заличават.

§ 9. В чл. 79 се създава изречение второ: „Неупражняването на право на избор по чл. 70, ал. 2, изречение първо и по чл. 217, ал. 3 и 4 в срока по чл. 92, ал. 2 не се смята за грешка по смисъла на тази глава."
Комисията подкрепя текста на вносителя за § 9.

§ 10. В чл. 117 се правят следните допълнения:
1. В ал. 1 след думите „приемащото дружество" се добавя „/лице", а навсякъде след думите „приемащите дружества" се добавя „/лица".
2. В ал. 2 след думите „приемащите дружества" се добавя „/лица".
3. Създава се ал. 4:
„(4) Когато датата на преобразуването е преди изтичането на срока за подаване на годишната данъчна декларация за предходната година и същата не е подадена, тя се подава от лицата по ал. 1 в срок от 1 март до 30 юни на годината на преобразуването. Данъкът се внася в срок до 30 юни на годината на преобразуването."

Предложение на н. п. Константин Проданов и Стефан Белчев:

В § 10, т. 1 и 2 се изменят така:

„1. В ал. 1 навсякъде думите „приемащите дружества“ се заменят с „приемащите дружества/лица“, а думите „приемащото дружество“ се заменят с „приемащото дружество/лице“.

2. В ал. 2 думите „приемащите дружества“ се заменят с „приемащите дружества/лица“.“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 10:

§ 10. В чл. 117 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 навсякъде думите „приемащите дружества“ се заменят с „приемащите дружества/лица“, а думите „приемащото дружество“ се заменят с „приемащото дружество/лице“.

2. В ал. 2 думите „приемащите дружества“ се заменят с „приемащите дружества/лица“.

3. Създава се ал. 4:

„(4) Когато датата на преобразуването е преди изтичането на срока за подаване на годишната данъчна декларация за предходната година и същата не е подадена, тя се подава от лицата по ал. 1 в срок от 1 март до 30 юни на годината на преобразуването. Данъкът се внася в срок до 30 юни на годината на преобразуването.“

§ 11. В чл. 201 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 5 думата „правоприемника“ се заменя с „лицата по ал. 8“.

2. Създават се ал. 8 и 9:

„(8) При преобразуване на данъчно задълженото лице, което се прекратява, включително и при преобразуване по силата на закон, декларацията се подава от новоучредените или приемащи дружества/лица, както и от правоприемника по силата на закона, в срока по ал. 1. При преобразуване чрез разделяне декларацията се подава от едно от новоучредените или приемащите дружества или от един от правоприемниците по силата на закон. При прехвърляне на предприятие декларацията се подава от правоприемника, когато при прехвърлянето прехвърлителят се заличава от търговския регистър.

(9) Когато датата на преобразуване/прехвърляне по ал. 8 е преди изтичането на срока за подаване на данъчната декларация за данъчния период преди преобразуването/прехвърлянето и същата не е подадена, тя се подава от лицата по ал. 8 в срока по ал. 1.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 11.

§ 12. В чл. 202 се създават ал. 7 и 8:

„(7) В случаите по чл. 201, ал. 8 данъкът се внася в сроковете за деклариране му.

(8) В случаите по чл. 201, ал. 9, когато датата на преобразуване/прехвърляне е преди изтичането на срока за внасяне на данък по ал. 1 или 2 за данъчния период преди преобразуването/прехвърлянето и същият не е внесен, той се внася в съответния срок по ал. 1 и 2.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 12.

§ 13. Създава се чл. 205а:

„Социални разходи за ваучери за храна на електронен носител по чл. 209а

Чл. 205а. Социалните разходи за ваучери за храна на електронен носител по чл. 209а над 102,26 евро се облагат при условията и по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.“

Предложение на н. п. Асен Василев и група народни представители:

Параграф 13 отпада.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на н. п. Владислав Горанов и група народни представители:

Параграф 13 се заличава.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на н. п. Мартин Димитров, Елисавета Белобрадова и Димитър Найденов:

Параграф 13 се заличава.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 13.

Предложение на н. п. Владислав Панев и група народни представители:

Създава се § 13а със следния текст:

В чл. 208 думите „60 лева“ се заменят със „100 евро“.

Комисията не подкрепя предложението.

§ 14. В чл. 209а, ал. 1, в текста преди т. 1 думата „лв.“ се заменя с „евро“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 14.

Предложение на н. п. Владислав Панев и група народни представители:

Създава се § 14а със следния текст:

В чл. 213, ал. 2 думите „60 лева“ се заменят със „100 евро“.

Комисията не подкрепя предложението.

§ 15. В чл. 214, ал. 2 думата „лв.“ се заменя с „евро“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 15.

§ 16. В чл. 216, ал. 2 думите „3 на сто“ се заменят със „7 на сто“.

Предложение на н. п. Айтен Сабри и група народни представители:

Параграф 16 да отпадне.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на н. п. Асен Василев и група народни представители:

Параграф 16 отпада.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на н. п. Владислав Горанов и група народни представители:

Параграф 16 се заличава.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на н. п. Мартин Димитров, Елисавета Белобрадова и Димитър Найденов:

Параграф 16 се заличава.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 16.

§ 17. В чл. 217 се създават ал. 6 и 7:

„(6) При преобразуване на данъчно задълженото лице, включително и при преобразуване по силата на закон, данъкът върху разходите се декларира в годишната данъчна декларация, подавана за годината, в която е извършено преобразуването, от новоучредените или приемащи дружества/лица, както и от правоприемника по силата на закона. При преобразуване чрез разделяне декларацията се подава от едно от новоучредените или приемащите дружества или от един от правоприемниците по силата на закон.

(7) Когато датата на преобразуване е преди изтичането на срока за подаване на годишната данъчна декларация за предходната година и същата не е подадена, тя се подава от лицата по ал. 6 в срок от 1 март до 30 юни на годината на преобразуването. Данъкът върху разходите се внася в срок до 30 юни на годината на преобразуването.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 17.

§ 18. В чл. 218а се правят следните допълнения:

1. В ал. 3 накрая се създава изречение второ: „Данъкът се внася в същия срок.“

2. Създават се ал. 4 и 5:

„(4) При преобразуване на данъчно задълженото лице, включително и при преобразуване по силата на закон, данъкът за данъчния период, през който е извършено преобразуването, се декларира и внася от новоучредените или приемащи дружества/лица, както и от правоприемника по силата на закона, в съответните срокове за деклариране и внасяне на данъците, предвидени в тази част. При преобразуване чрез разделяне декларацията се подава от едно от новоучредените или приемащите дружества или от един от правоприемниците по силата на закон.

(5) Когато датата на преобразуване е преди изтичането на срока за подаване на данъчна декларация за данъчния период преди преобразуването и същата не е подадена, тя се подава от лицата по ал. 4 в срока за деклариране на данъка за съответния данъчен период. Данъкът се внася в сроковете, определени в тази част.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 18, като в т. 1 думата „накрая“ се заличава.

§ 19. Член 260г се изменя така:

„Видове данъци по тази част

Чл. 260г. Данъчно задължено лице по чл. 260е и чл. 260я[25] дължи:

1. първичен допълнителен данък, и/или

2. вторичен допълнителен данък, и/или

3. национален допълнителен данък.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 19.

§ 20. В чл. 260л[1] се правят следните изменения:

1. Заглавието се изменя така:

„Преходен облекчен режим при вторично облагане с допълнителен данък“.

2. Думите „преди 31 декември 2026 г.“ се заменят с „на или преди 3 януари 2027 г.“.

Предложение на н. п. Константин Проданов и Стефан Белчев:

В § 20, т. 1 се изменя така:

„1. В заглавието думата „Облекчен“ се заменя с „Преходен облекчен“.“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 20:

§ 20. В чл. 260л[1] се правят следните изменения:

1. В заглавието думата „Облекчен“ се заменя с „Преходен облекчен“.

2. В текста думите „преди 31 декември 2026 г.“ се заменят с „на или преди 3 януари 2027 г.“.

§ 21. В чл. 260н се създават ал. 22 и 23:

„(22) Подаващото информация съставно образувание може да упражни избор за съставно образувание за срок от 5 данъчни периода за целите на ал. 2, т. 2 да не се прилага ал. 1, т. 2, буква „а“, подбуква „бб“.

(23) Подаващото информация съставно образувание може да упражни избор за срок от 5 данъчни периода печалби или загуби от курсови разлики по хеджиране на валутен риск от участия в собствеността, отчетени в нетния счетоводен финансов резултат на съставно образувание, да се считат за изключена печалба или загуба от участия за целите на ал. 2, т. 3, доколкото:

1. печалбите или загубите от курсови разлики са свързани с инструменти за хеджиране на валутен риск от участия в собствеността, с изключение на дялово участие в портфейл;

2. печалбите или загубите от курсови разлики са отчетени в другия всеобхватен доход в консолидирания финансов отчет на групата;

3. хеджиращият инструмент се счита за ефективен съгласно одобрените счетоводни стандарти, в съответствие с които е изготвен консолидираният финансов отчет на групата.

Данъкът, дължим във връзка с печалба от курсови разлики по предходното изречение, се взема предвид за целите на чл. 260т, ал. 3.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 21, като в ал. 23 думите „предходното изречение“ се заменят с „изречение първо“.

§ 22. В чл. 260ш, ал. 11 думите „за който е бил дължим“ се заменят с „в който е бил дължим“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 22.

§ 23. Наименованието на глава тридесет и четвърта „е“ се изменя така: „Постоянни облекчени режими и изключения“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 23.

§ 24. В чл. 260я[2], ал. 2 се създава т. 6:

„6. юрисдикцията не прилага разпоредба от законодателството си, която е аналогична на чл. 260я[16], ал. 4.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 24.

§ 25. В чл. 260я[3] се правят следните изменения:

1. Наименованието се изменя така: „Опростени изчисления за съставни образувания с незначителен размер“.

2. Алинея 1 се изменя така:

„(1) За целите на чл. 260я[38] подаващото информация съставно образувание може да упражни избор за данъчен период, при който размерът на допустимите приходи, коригираните включени данъци и

допустимата печалба или загуба на съставните образувания с незначителен размер в юрисдикция се изчисляват опростено по реда на ал. 3. Изборът по изречение първо се прилага поотделно за едно или повече съставни образувания с незначителен размер в юрисдикцията и само за данъчния период, за който е упражнен."

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 25, като в т. 1 думата „Наименованието" се заменя със „Заглавието".

§ 26. В чл. 260я[16] се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2, изречение второ думите „и на приложимата" се заменят с „и приложимата".

2. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Не се вземат предвид за целите на ал. 2:

1. отсрочени данъчни активи, формирани във връзка с позиции, които са изключени при определянето на допустимите печалби или загуби съгласно глава тридесет и четвърта „в", когато тези отсрочени данъчни активи са формирани във връзка със стопанска операция, извършена след 30 ноември 2021 г.;

2. отсрочени данъчни активи, формирани във връзка с признаване на разходи или загуби за данъчни цели, без да са били извършени такива разходи;

3. отсрочени данъчни активи, формирани във връзка с авансово платен данък върху доходи, които няма да бъдат взети предвид при определянето на допустимата печалба или загуба;

4. отсрочени данъчни активи, формирани във връзка с договореност с държавата, сключена или изменена след 30 ноември 2021 г., когато договорността дава право на данъчно задълженото лице на данъчен кредит или друго данъчно облекчение;

5. отсрочени данъчни активи, формирани във връзка с избор, упражнен или изменен от съставно образувание след 30 ноември 2021 г., с което с обратна сила се променя третирането на стопанска операция по отношение на определянето на облагаемата му печалба за данъчна година, за която вече е подадена данъчна декларация или е определен данък от органа по приходите;

6. отсрочени данъчни активи и пасиви, когато данъчната основа на активите и пасивите е формирана съгласно корпоративен данъчен режим, влязъл в сила след 30 ноември 2021 г. и преди началото на преходния период в юрисдикция, която преди влизането му в сила не е прилагала корпоративен данък;

7. отсрочени данъчни активи, доколкото са формирани във връзка със загуба, реализирана повече от 5 данъчни периода преди датата на влизане в сила на корпоративен данъчен режим в юрисдикция, която преди влизането в сила на този данъчен режим не е прилагала корпоративен данък."

3. Създава се нова ал. 4:

„(4) Разходи за отсрочени данъци, свързани с отсрочени данъчни активи и пасиви по ал. 3, т. 4-6, не се вземат предвид за целите на чл. 260у и чл. 260я[22], т. 3.“

4. Създават се ал. 5-7:

„(5) Независимо от ал. 4, за целите на чл. 260у и чл. 260я[22], т. 3 могат да се вземат предвид разходи за отсрочени данъци, свързани с:

1. отсрочени данъчни активи по ал. 3, т. 4 и 5 – за данъчни периоди, започващи на или след 1 януари 2024 г. и преди 1 януари 2026 г., с изключение на данъчни периоди, завършващи след 30 юни 2027 г.;

2. отсрочени данъчни активи по ал. 3, т. 6 – за данъчни периоди, започващи на или след 1 януари 2025 г. и преди 1 януари 2027 г., с изключение на данъчни периоди, завършващи след 30 юни 2028 г.

(6) За целите на ал. 5 се вземат предвид разходи за отсрочени данъци в размер до 20 на сто от размера на отсрочените данъчни активи, определен при по-ниската от 15 на сто и приложимата в юрисдикцията данъчна ставка за съответния данъчен период, но не повече от размера, който би бил определен към 18 ноември 2024 г. като се вземе предвид действащото законодателство, счетоводното третиране на отсрочените данъчни активи, условията на договорността с държавата, упражнените избори и други обстоятелства, съществували към тази дата. Ограничението по изречение първо се определя общо за данъчните периоди по ал. 5, т. 1, съответно за данъчните периоди по ал. 5, т. 2.

(7) За целите на ал. 5 и 6 не се вземат предвид разходи за отсрочени данъци, свързани с:

1. отсрочени данъчни активи по ал. 3, т. 4, когато договорността с държавата е сключена или изменена след 18 ноември 2024 г.;

2. отсрочени данъчни активи по ал. 3, т. 5, когато изборът е упражнен или изменен след 18 ноември 2024 г.;

3. отсрочени данъчни активи и пасиви по ал. 3, т. 6, когато корпоративният данъчен режим е влязъл в сила след 18 ноември 2024 г.“

5. Досегашната ал. 4 става ал. 8.

6. Създават се ал. 9-11:

„(9) За целите на ал. 8 не се вземат предвид отсрочени данъчни активи и пасиви, формирани в резултат от трансфера. Независимо от изречение първо, придобиващото съставно образувание може да формира отсрочен данъчен актив до размера на платения от разпореждащото съставно образувание данък върху печалбата от трансфера и до размера на отсрочен данъчен актив при разпореждащото съставно образувание, който би бил взет предвид за целите на ал. 2, с изключение на такъв по ал. 3, т. 4-6, но е бил отписан или не е бил формиран от разпореждащото съставно образувание поради това, че печалбата от трансфера е била включена в данъчната му печалба или загуба. Размерът на отсрочения данъчен актив по изречение второ не може да превишава 15 на сто от разликата между данъчната основа на трансферирания актив за придобиващото съставно образувание и неговата балансова стойност, определена съгласно ал. 8.

(10) Приходите от отсрочени данъци, отчетени от придобиващото съставно образувание във връзка с формирането на отсрочен данъчен актив, не се вземат предвид за целите на чл. 260т.

(11) За целите на този член „договореност с държавата“ е всяко споразумение, решение, постановление, предоставена помощ или действие от страна на държавата, както и всяко изменение или допълнение на съществуващо такова, с което се предоставя на данъчно задълженото лице право на данъчен кредит или друго данъчно облекчение, което не би възникнало, в случай че липсва такава договореност.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 26.

§ 27. В чл. 260я[17] наименованието се изменя така: „Преходно облекчение за изключението за съществена стопанска дейност“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 27, като думата „наименованието“ се заменя със „заглавието“.

§ 28. В глава тридесет и четвърта „и“ наименованието на раздел II се изменя така:

„Раздел II

Преходен облекчен режим“.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 28:

§ 28. В глава тридесет и четвърта „и“ наименованието на раздел II се изменя така: „Преходен облекчен режим“.

§ 29. В чл. 260я[20], ал. 1, в текста преди т. 1 думите „31 декември 2026 г.“ се заменят с „31 декември 2027 г.“, а думите „30 юни 2028 г.“ се заменят с „30 юни 2029 г.“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 29.

§ 30. В чл. 260я[22], т. 5, буква „в“ накрая се добавя „и 2027 г.“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 30.

§ 31. В чл. 260я[27] се правят следните допълнения:

1. В ал. 5 след думите „глави тридесет и четвърта „а“ – „к“ се добавя „и тридесет и четвърта „н“.

2. В ал. 6 се създава изречение второ: „Когато функционалната валута за счетоводни цели по смисъла на чл. 260н, ал. 1, т. 6, буква „б“ на едно или повече съставни образувания на многонационална група предприятия, разположени в страната, не е евро, подаващото информация съставно образувание може да упражни избор за срок от 5 данъчни периода националният допълнителен данък за всички съставни образувания на многонационална група предприятия, разположени в страната, да се изчислява във валутата на представяне на консолидирания финансов отчет на групата.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 31.

§ 32. В чл. 260я[33] се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Когато датата на прекратяването е преди изтичането на срока за подаване на данъчна декларация за предходен данъчен период и същата не е подадена, тя се подава в срока по ал. 1. В този случай се прилагат чл. 260я[31], ал. 4 или чл. 260я[32], ал. 2."

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 32.

§ 33. В чл. 260я[34] се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Когато датата на прекратяването е преди изтичането на срока за внасяне на националния допълнителен данък за предходен данъчен период и същият не е внесен, той се внася в срока по ал. 1. В този случай се прилагат чл. 260я[31], ал. 4 или чл. 260я[32], ал. 2."

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 33.

§ 34. В част пета „а" се създават глави тридесет и четвърта „м" и тридесет и четвърта „н" с чл. 260я[36] - 260я[55]:

„Глава тридесет и четвърта „м"
Система за паралелни данъчни режими

Раздел I
Паралелен облекчен режим

Паралелен облекчен режим

Чл. 260я[36]. (1) По избор на подаващото информация съставно образувание първичният и вторичният допълнителен данък на многонационална група предприятия за дадена юрисдикция за данъчен период се считат за равни на нула, когато разположените в тази юрисдикция съставни образувания от тази група отговарят на условията за прилагане на паралелен облекчен режим.

(2) Съставните образувания от многонационална група предприятия отговарят на условията за прилагане на паралелен облекчен режим за данъчен период, когато крайното образувание майка на тази група е разположено в юрисдикция с допустим паралелен данъчен режим за този данъчен период.

(3) Изборът по ал. 1 се прилага и по отношение на първичния и вторичния допълнителен данък, които се дължат във връзка с участие в съвместно предприятие или дъщерно предприятие на съвместно предприятие, което се държи от съставно образувание от многонационална група предприятия с крайно образувание майка, разположено в юрисдикция с допустим паралелен данъчен режим.

(4) Юрисдикциите с допустим паралелен данъчен режим се публикуват в централния регистър на интернет страницата на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие.

(5) Алинея 1 се прилага за данъчни периоди, започващи на 1 януари 2026 г. или по-късно, така както е посочено в централния регистър, публикуван на интернет страницата на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие.

(6) Националният допълнителен данък по глава тридесет и четвърта „л“ се определя, без да се взема предвид прилагането на ал. 1.

Раздел II

Облекчен режим за крайно образувание майка

Облекчен режим за крайно образувание майка

Чл. 260я[37]. (1) По избор на подаващото информация съставно образувание вторичният допълнителен данък на многонационална група предприятия за юрисдикцията на крайното образувание майка за данъчен период се счита за равен на нула, когато разположените в тази юрисдикция съставни образувания от тази група отговарят на условията за прилагане на облекчен режим за крайно образувание майка.

(2) Многонационална група предприятия отговаря на условията за прилагане на облекчен режим за крайно образувание майка за данъчен период, когато крайното образувание майка на тази група е разположено в юрисдикция с допустим данъчен режим за крайно образувание майка за този данъчен период.

(3) Юрисдикциите с допустим данъчен режим за крайно образувание майка се публикуват в централния регистър на интернет страницата на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие.

(4) Алинея 1 се прилага за данъчни периоди, започващи на 1 януари 2026 г. или по-късно.

Глава тридесет и четвърта „н“

Други постоянни облекчени режими

Раздел I

Общи положения за облекчен режим за опростени изчисления

Общи положения за облекчен режим за опростени изчисления

Чл. 260я[38]. Допълнителният данък на многонационална група предприятия по чл. 260а, ал. 2 в дадена юрисдикция се счита за равен на нула за данъчен период, доколкото не е налице коригиран допълнителен данък по чл. 260ю и когато е изпълнено някое от следните условия:

1. допустимата печалба на групата в тази юрисдикция, определена при условията на опростено изчисляване на печалбата, е равна на или по-ниска от размера на изключението за съществена стопанска дейност на групата в

тази юрисдикция, определен по реда на чл. 260щ (тест за обичайна печалба);

2. средните допустими приходи на групата в тази юрисдикция са по-ниски от 10 000 000 евро и средната допустима печалба на групата в тази юрисдикция е по-ниска от 1 000 000 евро или групата има загуба; средните допустими приходи и средната допустима печалба или загуба за целите на тази точка са тези, определени при условията на опростено изчисляване и по реда на чл. 260я[1] (тест de minimis);

3. ефективната данъчна ставка на групата за тази юрисдикция, определена при условията на опростено изчисляване и по реда на чл. 260ч, ал. 1, е най-малко 15 на сто (тест за ефективна данъчна ставка).

Раздел II
Облекчен режим за данъчни облекчения, свързани със съществена стопанска дейност

Облекчен режим за данъчни облекчения, свързани със съществена стопанска дейност

Чл. 260я[39]. (1) По избор на подаващото информация съставно образувание размерът на допълнителния данък за проверявана юрисдикция, съответстващ на размера на използваните през данъчния период квалифицирани данъчни облекчения, е равен на нула.

(2) За целите на ал. 1 размерът на допълнителния данък, съответстващ на размера на използваните през данъчния период квалифицирани данъчни облекчения, е равен на разликата между:

1. допълнителния данък за проверяваната юрисдикция, определен при прилагане на ал. 3, и

2. допълнителния данък за проверяваната юрисдикция, който би бил определен, в случай че не е упражнен избор по ал. 1.

(3) Когато е упражнен избор по ал. 1, коригираните включени данъци на съставните образувания, разположени в проверявана юрисдикция, се увеличават с по-малкото от размера на използваните за данъчния период квалифицирани данъчни облекчения и размера на тавана, определен за юрисдикцията.

(4) Размерът на използвано за данъчния период квалифицирано данъчно облекчение за целите на ал. 3 е равен на:

1. размера на данъчен кредит, с който е намалено задължение за включен данък за данъчния период, или

2. размера на увеличена данъчна амортизация или на признато за данъчни цели превишение над действително извършени разходи, умножен по номиналната данъчна ставка в проверяваната юрисдикция, или

3. размера на необлагаем доход или необлагаема печалба, свързани с извършени допустими разходи, умножен по номиналната данъчна ставка в проверяваната юрисдикция, а в случай че се прилага преференциална данъчна ставка, умножен по разликата между номиналната и преференциалната данъчна ставка в тази юрисдикция.

(5) Размерът на тавана, определен за проверяваната юрисдикция, за целите на ал. 3 е равен на:

1. 5,5 на сто върху по-голямото от:

а) сумата на допустимите разходи за персонал, свързани с допустими наети лица, които извършват дейност за многонационалната група предприятия в тази юрисдикция, и

б) сумата на начислената амортизация, включително изчерпването в случаите на природни ресурси, по отношение на допустимите дълготрайни материални активи, намиращи се в тази юрисдикция, или

2. едно на сто върху балансовата стойност за данъчния период на допустимите дълготрайни материални активи, намиращи се в юрисдикцията, с изключение на земя и други неамортизируеми дълготрайни материални активи, когато е направен избор за 5 данъчни периода за юрисдикцията.

(6) Алинея 5, т. 1 се прилага, когато не е направен избор за 5 данъчни периода за юрисдикцията за прилагане на ал. 5, т. 2.

(7) В случай че изборът по ал. 5, т. 2 бъде оттеглен, начислената амортизация, включително изчерпването в случаите на природни ресурси, по отношение на допустими дълготрайни материални активи, не се вземат предвид за целите на ал. 5, т. 1 за данъчен период, когато балансовата стойност на тези активи е била взета предвид за целите на ал. 5, т. 2 за предходен данъчен период.

(8) Алинея 1 се прилага за данъчни периоди, започващи на 1 януари 2026 г. или по-късно.

(9) За целите на този член:

1. „квалифицирано данъчно облекчение“ е данъчно облекчение, което се предоставя при равни условия на всички данъчно задължени лица и чиято стойност се определя на базата на извършени разходи или на базата на обема на материалните активи, произведени в юрисдикцията. Данъчно облекчение, чиято стойност се определя на базата на извършени разходи и превишава размера на извършените разходи, не се счита за квалифицирано.

2. „данъчно облекчение“ е облекчение, което намалява размера на текущо или бъдещо задължение за включен данък в юрисдикцията, като включва и допустим възстановим данъчен кредит или търгуем прехвърляем данъчен кредит, когато подаващото информация съставно образувание е упражнило избор за данъчен период тези данъчни кредити да се считат за квалифицирано данъчно облекчение;

3. „допустими разходи за персонал“ и „допустими дълготрайни материални активи“ са тези по смисъла на чл. 260щ.

Раздел III
Облекчен режим за определяне на опростена ефективна данъчна ставка

Общи положения

Чл. 260я[40]. (1) По избор на подаващото информация съставно образувание допълнителният данък за проверявана юрисдикция се счита за равен на нула за данъчен период, когато за тази юрисдикция:

1. е определена опростена ефективна данъчна ставка, не по-ниска от 15 на сто, или

2. е определена опростена загуба.

(2) Изборът по ал. 1 може да бъде упражнен за данъчни периоди, започващи на или след 31 декември 2026 г.

(3) За целите на тази глава опростената ефективна данъчна ставка за проверяваната юрисдикция се определя, като сумата на опростените данъци за юрисдикцията се раздели на сумата на опростената печалба за юрисдикцията.

(4) За целите на тази глава проверяваната юрисдикция се състои от едно съставно образувание или от група съставни образувания, за които за целите на тази част е необходимо да се определи отделна ефективна данъчна ставка, включително съвместни предприятия и дъщерни предприятия на съвместни предприятия.

(5) Подаващото информация съставно образувание може да упражни избор за данъчен период съставни образувания, които не са с малцинствен контрол и инвестиционни образувания и застрахователни инвестиционни образувания, разположени в една юрисдикция съгласно чл. 260д и по отношение на които може да се приложи чл. 260я[54], да се считат за една проверявана юрисдикция. За целите на изречение първо всички съставни образувания – собственици на инвестиционното образувание или на застрахователното инвестиционно образувание, следва да са разположени в една юрисдикция с това образувание и по отношение на които да не е упражнен избор съгласно чл. 260я[14] и чл. 260я[15].

(6) Опростената печалба или загуба и опростените данъци на проверяваната юрисдикция се определят в съответствие със счетоводния стандарт за изготвяне на консолидирания финансов отчет на групата по реда на разпоредби от законодателството на юрисдикцията, които са аналогични на чл. 260м, ал. 1-3.

(7) Независимо от ал. 6, когато в проверяваната юрисдикция е налице допустим национален допълнителен данък, който се определя в съответствие със счетоводен стандарт, определен за приложима счетоводна база съгласно законодателството на тази юрисдикция, опростената печалба или загуба и опростените данъци на проверяваната юрисдикция се определят съгласно този счетоводен стандарт. Изречение първо не се прилага, когато законодателството на тази юрисдикция допуска определянето на опростената печалба или загуба и опростените данъци на проверяваната юрисдикция в съответствие със счетоводния стандарт за изготвяне на консолидирания финансов отчет на групата по реда на разпоредби от законодателството на същата, които са аналогични на чл. 260м, ал. 1-3, и подаващото информация съставно образувание упражни избор за използване на този счетоводен стандарт за целите на определянето на опростената печалба или загуба и на опростените данъци.

(8) Подаващото информация съставно образувание може да упражни избор за данъчен период за целите на тази глава да се прилагат опростени изчисления за съставни образувания с незначителен размер по реда на чл. 260я[3] във връзка с чл. 260я[38].

Определяне на опростена печалба или загуба

Чл. 260я[41]. (1) За целите на тази глава печалбата или загубата преди данъци за проверяваната юрисдикция е равна на сумата от нетния счетоводен финансов резултат на съставните образувания на многонационалната група предприятия, разположени в проверяваната юрисдикция, и размера на разходите за данъци върху печалбата за юрисдикцията по смисъла на чл. 260я[42], ал. 1 на тези съставни образувания.

(2) Опростената печалба или загуба за проверяваната юрисдикция се определя, като печалбата или загубата преди данъци за юрисдикцията се коригира с размера на:

1. изключените дивиденти съгласно чл. 260н, ал. 2, т. 2;

2. изключената печалба или загуба от участия чл. 260н, ал. 2, т. 3;

3. непризнатите разходи съгласно чл. 260н, ал. 2, т. 7, с изключение на разходите за глоби и санкции в размер, по-нисък от 250 000 евро за всяка от тях;

4. приходите на застрахователно дружество съгласно чл. 260н, ал. 19, доколкото многонационалната група предприятия не е упражнила избор за данъчния период корекцията да не се прилага;

5. сумите съгласно чл. 260н, ал. 20 и 21;

6. дохода от международно корабоплаване и допустимия допълнителен доход от международно корабоплаване по реда на чл. 260о, доколкото многонационалната група предприятия не е упражнила избор за срок от 5 данъчни периода корекцията да не се прилага, когато за съответния данъчен период общият размер на дохода от международно корабоплаване и допустимия допълнителен доход от международно корабоплаване е положителен; изборът не е в сила за данъчен период от периода на избора, за който не е упражнен избор по чл. 260я[40], ал. 1;

7. включената печалба при прилагане на модела на преоценка съгласно чл. 260н, ал. 2, т. 4;

8. корекциите на грешки от предходен период и промени в счетоводната политика съгласно чл. 260н, ал. 2, т. 8, когато са в положителен размер;

9. асиметричните печалби и загуби от курсови разлики съгласно чл. 260н, ал. 2, т. 6, доколкото подаващото информация съставно образувание не е упражнило избор за срок от 5 данъчни периода корекцията да не се прилага; изборът е в сила до оттеглянето му, независимо дали е упражнен избор по чл. 260я[40], ал. 1 за всеки данъчен период преди данъчния период на оттеглянето му;

10. начислените разходи за пенсии съгласно чл. 260н, ал. 2, т. 9, доколкото подаващото информация съставно образувание не е упражнило

избор за срок от 5 данъчни периода корекцията да не се прилага; изборът е в сила до оттеглянето му, независимо дали е упражнен избор по чл. 260я[40], ал. 1 за всеки данъчен период преди данъчния период на оттеглянето му.

(3) Алинея 2, т. 7 и 8 не се прилагат, когато включената печалба по т. 7 или корекциите по т. 8 подлежат на облагане със ставка, не по-ниска от 15 на сто, и данъкът се отчита в собствения капитал или другия всеобхватен доход. Когато данъкът по изречение първо води до формиране на отсрочен данъчен пасив, този отсрочен данъчен пасив следва да бъде формиран в резултат от данъчна временна разлика по чл. 260у, ал. 9 при данъчна ставка, не по-ниска от 15 на сто.

(4) За целите на този член може да се упражни избор:

1. да се замени сумата на счетоводен разход за възнаграждения на базата на акции със сумата на счетоводния разход за възнаграждения на базата на акции, признат за данъчни цели, по реда на чл. 260н, ал. 3-6;

2. печалбите и загубите от преоценка или обезценка на активи и пасиви в консолидирания финансов отчет могат да бъдат преизчислени за целите на определяне на допустимата печалба или загуба на базата на принципа на реализация по реда на чл. 260н, ал. 10-12;

3. допустимата печалба или загуба на съставно образувание, разположено в дадена юрисдикция, реализирана от разпореждане на същото съставно образувание с недвижимо имущество, намиращо се в същата юрисдикция, към лица извън групата, да се коригира за данъчен период по реда на чл. 260н, ал. 13-16;

4. при определяне на нетната допустима печалба или загуба на съставни образувания, разположени в една юрисдикция, които са част от консолидирана група за целите на данъчното облагане в тази юрисдикция, да елиминира приходите, разходите, печалбите и загубите, реализирани в резултат от сделки между тях в съответствие с начина, по който е изготвен консолидираният финансов отчет на групата, по реда на чл. 260н, ал. 18;

5. при определяне на допустимата печалба или загуба нетният счетоводен финансов резултат на съставното образувание да се коригира със сумата на изключен дивидент, получен или начислен във връзка с участие в собствеността на образувание, икономически притежавано от съставното образувание, което получава или начислява дивидента, в продължение на по-малко от една година към датата на разпределението, по реда на чл. 260н, ал. 22;

6. печалби или загуби от курсови разлики по хеджиране на валутен риск от участия в собствеността, отчетени в нетния счетоводен финансов резултат на съставно образувание, да се считат за изключена печалба или загуба от участия по реда на чл. 260н, ал. 23;

7. за третиране на печалби или загуби от участия по отношение на всички участия в собствеността, с изключение на дялово участие в портфейл, притежавани от съставни образувания на многонационалната група предприятия, разположени в дадена юрисдикция, по реда на чл. 260н[1];

8. доход от опрощаване на задължения на съставно образувание – длъжник да се изключва при определянето на допустимата печалба или загуба на това съставно образувание по реда на чл. 260о[1].

(5) Избор по ал. 4 може да бъде упражнен за данъчен период, за който е упражнен избор по чл. 260я[40], ал. 1. Когато редът за прилагане на ал. 4, т. 1-8 предвижда прилагане за срок от 5 данъчни периода, изборът по ал. 4 се прилага до оттеглянето му. Когато по реда за прилагане на ал. 4, т. 1-8 е бил упражнен избор за данъчен период, за който облекченият режим за определяне на опростена ефективна данъчна ставка не е бил приложен, този избор продължава да се прилага за следващи данъчни периоди, за които се прилага облекченият режим за определяне на опростена ефективна данъчна ставка, до оттеглянето му.

(6) За целите на ал. 4, когато 5-годишният период по чл. 260н, ал. 13, т. 1 включва данъчен период, за който е упражнен избор по чл. 260я[40], ал. 1, с нетната печалба от разпореждане с недвижимо имущество, прихванатa в този данъчен период по реда на чл. 260н, ал. 13-16, се увеличава размерът на опростената печалба, определена за същия данъчен период, и се преизчислява опростената ефективна данъчна ставка за този данъчен период. Когато преизчислената опростена ефективна данъчна ставка е по-висока от 15 на сто, коригираният допълнителен данък за съответния данъчен период се счита за равен на нула. Когато преизчислената опростена ефективна данъчна ставка е по-ниска от 15 на сто, ефективната данъчна ставка и коригираният допълнителен данък за този данъчен период се определят така, че все едно изборът по чл. 260я[40], ал. 1 не е бил упражнен за този данъчен период.

Определяне на опростени данъци

Чл. 260я[42]. (1) За целите на тази глава размерът на разходите за данъци върху печалбата за юрисдикция е равен на сумата от:

1. разходите и приходите за текущи и отсрочени включени данъци върху печалбата, начислени при определянето на нетния счетоводен финансов резултат на съставните образувания, разположени в проверяваната юрисдикция, и

2. разходите за отсрочени включени данъци, начислени в консолидирания финансов отчет на многонационалната група предприятия, които могат да бъдат причислени на съставните образувания на групата, разположени в проверяваната юрисдикция.

(2) Опростените данъци за проверяваната юрисдикция се определят, като разходите за данъци върху печалбата за юрисдикцията се коригират:

1. с размера на сумите по чл. 260т, ал. 3, т. 2 и 3;

2. с размера на разходите по чл. 260т, ал. 3, т. 1 и чл. 260у, ал. 6, т. 1;

3. с размера на сумите по чл. 260т, ал. 2, т. 3 и ал. 3, т. 4;

4. с размера на разходите по 260т, ал. 3, т. 5;

5. с размера на неразрешено начисляване по чл. 260у, ал. 1, т. 1;

6. с размера на корекциите по реда на чл. 260у, ал. 5 и ал. 6, т. 3;

7. с размера на корекцията по чл. 260у, ал. 2;

8. с размера на сумата по чл. 260у, ал. 6, т. 5;

9. с размера на разходите за отсрочени данъци, които не се дължат на данъчни временни разлики по чл. 260у, ал. 9, с изключение на случаите, когато:

а) данъчните временни разлики са възникнали в резултат от сделка по сливане или придобиване и са взети предвид съгласно чл. 260я[45], ал. 3, т. 3 при определянето на опростената ефективна данъчна ставка;

б) данъчните временни разлики са взети предвид при определянето на ефективната данъчна ставка съгласно допустимо първично облагане с допълнителен данък, допустимо вторично облагане с допълнителен данък и допустим национален допълнителен данък;

10. като разходите за отсрочени включени данъци за проверяваната юрисдикция се преизчисляват по следната формула:

РОВД = РОВДОД x (0,15/ДС),

където:

РОВД са разходите за отсрочени включени данъци на тестваната юрисдикция;

РОВДОД са разходите за отсрочени включени данъци в опростените данъци на тестваната юрисдикция;

ДС е данъчната ставка, при която се определят разходите за отсрочени данъци в проверяваната юрисдикция, когато тази ставка е по-висока от 15 на сто.

(3) За целите на този член може да се прилага чл. 260я[41], ал. 4.

Опростена корекция при отрицателни данъци

Чл. 260я[43]. (1) Многонационална група предприятия определя опростена корекция при отрицателни данъци за проверяваната юрисдикция за данъчен период, за който групата има опростена загуба и отрицателни опростени данъци в тази юрисдикция.

(2) За целите на този член опростената корекция при отрицателни данъци е отрицателната разлика между опростените данъци и 15 на сто от опростената загуба.

(3) Опростената корекция при отрицателни данъци се пренася през следващи данъчни периоди и се приспада в абсолютна стойност първо от сумата на опростените данъци през първия данъчен период, през който многонационалната група предприятия има опростена печалба и положителен размер на опростените данъци за проверяваната юрисдикция, като се пренася последователно до изчерпването ѝ през следващите данъчни периоди. Опростената корекция при отрицателни данъци се приспада в юрисдикцията, в която е възникнала, независимо дали съставни образувания напуснат групата. Когато за някой от данъчните периоди на пренасяне на опростената корекция при отрицателни данъци не се

упражнява избор по чл. 260я[40], ал. 1, корекцията се приспада от сумата на коригираните включени данъци за този данъчен период.

(4) Когато в началото на данъчен период, за който е упражнен избор по чл. 260я[40], ал. 1, е налице разлика по чл. 260т, ал. 6, тази разлика се приспада от сумата на опростените данъци, в случай че многонационалната група предприятия има опростена печалба и положителен размер на опростените данъци за проверяваната юрисдикция.

(5) Алинеи 1-3 не се прилагат, когато подаващото информация съставно образувание упражни избор за данъчен период през преходния период да се формира отсрочен данъчен актив във връзка със загуба. Изборът може да бъде упражнен, когато за данъчния период на избора многонационалната група предприятия има данъчна загуба, опростена загуба и нетни отрицателни данъци. В случай че данъчният период на избора не е първият данъчен период от преходния период, изборът може да бъде упражнен, когато многонационалната група предприятия има данъчна загуба, опростена загуба и нетни отрицателни данъци за всеки данъчен период от преходния период, предхождащ данъчния период на избора.

(6) Отсроченият данъчен актив по ал. 5 се пренася през следващи данъчни периоди и се приспада от сумата на опростените данъци през първия данъчен период, през който многонационалната група предприятия има опростена печалба, като остатъкът се пренася последователно до изчерпването му през следващите данъчни периоди. Отсроченият данъчен актив се приспада в юрисдикцията, в която е възникнала, независимо дали съставни образувания напуснат групата.

(7) Размерът на отсрочения данъчен актив по ал. 5 е равен на сбора от:

1. сумата на преизчислен при данъчна ставка от 15 на сто отсрочен данъчен актив, формиран във връзка със загуба, дължаща се на данъчни временни разлики, от който са изключени корекции на оценка или корекции при признаване за счетоводни цели, и взет предвид в разходите за данъци върху печалбата за юрисдикция, и

2. сумата на преизчислени при данъчна ставка от 15 на сто отсрочени данъчни пасиви, формирани във връзка с репутация и други дълготрайни материални активи с неограничен полезен живот.

(8) За целите на ал. 5 „нетни отрицателни данъци“ са разходите за данъци върху печалбата за юрисдикция с размер, равен на нула, или с отрицателен размер, в които са включени корекции на оценка или корекции при признаване за счетоводни цели.

(9) За целите на ал. 5 „преходен период“ са 5 последователни данъчни периода, започващи с по-ранния от данъчния период по чл. 260я[16] и данъчния период, за който многонационалната група предприятия за първи път е упражнила избор по чл. 260я[40], ал. 1.

Избор на корекции при определяне на опростените данъци

Чл. 260я[44]. Подаващото информация съставно образувание може да упражни избор за данъчен период:

1. опростените данъци да бъдат увеличени със сумата на включени данъци, начислени като текущ разход при определяне на счетоводния финансов резултат, по отношение на които не е приложен чл. 260т, ал. 2, т. 1;

2. опростените данъци да бъдат увеличени със сумата на включени данъци, свързани с корекции по чл. 260я[41], ал. 2, т. 7 и 8;

3. да увеличи опростените данъци и опростената печалба с данъчни кредити:

а) които са допустими възстановими данъчни кредити или търгуеми прехвърляеми данъчни кредити;

б) с които са намалени разходите за данъци върху печалбата за юрисдикция;

в) които са предоставени на съставно образувание в данъчния период на избора или в предходен данъчен период, без да са използвани изцяло към годината на избора, като във втория случай:

аа) с неизползваната към годината на избора част от данъчния кредит се увеличава опростената печалба в годината на избора;

бб) изборът се прилага до пълното използване на данъчния кредит;

4. да приложи чл. 260ф и 260я[39].

Опростяване при сливане или придобиване

Чл. 260я[45]. (1) За целите на тази глава:

1. „сделка по сливане или придобиване“ е сделка, при която активи и пасиви се трансферират във връзка с:

а) придобиване на контролиращо участие в собствеността на образувание, което не е целево образувание по чл. 260я[6], ал. 9;

б) реорганизация по смисъла на чл. 260я[7], ал. 1, т. 1;

2. „разлика по сделка по сливане или придобиване“ е разликата между:

а) балансовите стойности на активите и пасивите, придобити при сделка по сливане или придобиване, определени съгласно чл. 260я[6] и 260я[7], и

б) отчетените за счетоводни цели балансови стойности на тези активи и пасиви и стойностите на формираните във връзка с това отсрочени данъчни активи и пасиви.

(2) При определянето на опростената ефективна данъчна ставка за проверяваната юрисдикция многонационална група предприятия може да приложи опростяване при сливане или придобиване, при условие че всички пасиви и активи, с изключение на репутацията, за които в проверяваната юрисдикция е възникнала разлика по сделка по сливане или придобиване, имат една и съща данъчна основа преди и след сделката по сливане или придобиване и формираните във връзка с тези активи и пасиви отсрочени данъчни активи и пасиви са определени при данъчна ставка, не по-ниска от 15 на сто.

(3) За целите на този член при прилагане на опростяване при сливане или придобиване:

1. ефектът от разликата по сделка по сливане или придобиване върху печалбата или загубата преди данъци за проверяваната юрисдикция се взема предвид при определянето на опростената ефективна данъчна ставка за тази юрисдикция;

2. ефектът от формирането на данъчни временни разлики в резултат от сделка по сливане или придобиване не се взема предвид при определянето на опростените данъци на проверяваната юрисдикция;

3. ефектът от обратното проявление на данъчни временни разлики, с изключение на такива по чл. 260у, ал. 9, формирани в резултат от сделка по сливане или придобиване, се взема предвид при определянето на опростените данъци на проверяваната юрисдикция.

(4) Когато във връзка с отчетена репутация не е формиран отсрочен данъчен пасив или е формиран такъв с данъчна ставка, по-ниска от 15 на сто, с обезценката или амортизацията на тази репутация се увеличава печалбата или загубата преди данъци за проверяваната юрисдикция, а с обратното проявление на данъчната временна разлика се намаляват опростените данъци.

(5) Когато за данъчен период е упражнен избор по чл. 260я[40], ал. 1, подаващото информация съставно образувание може да упражни избор по чл. 260я[7], ал. 6, в случай че коригиращото събитие, включително такова, свързано със сделка по сливане или придобиване, е настъпило в текущия данъчен период.

(6) Когато за данъчен период е упражнен избор по чл. 260я[40], ал. 1, подаващото информация съставно образувание може да упражни избор по чл. 260я[7], ал. 6 във връзка с коригиращо събитие, свързано със сделка по сливане или придобиване и настъпило в предходен данъчен период, в който не са били налице условията за избор по чл. 260я[7], ал. 6.

(7) При извършване на корекция по ал. 6 разликата по сделка по сливане или придобиване, свързана с тези активи и пасиви, се взема предвид при определянето на опростената печалба или изцяло в данъчния период на избора по чл. 260я[7], ал. 6, или поравно за срок от 5 данъчни периода считано от годината на избора. За целите на изречение първо се вземат предвид всички активи и пасиви, трансферирани в резултат от сделката по сливане или придобиване.

Преходен период

Чл. 260я[46]. (1) За целите на тази глава „преходен период“ за проверяваната юрисдикция е по-ранният от преходния период съгласно чл. 260я[16], ал. 1 и първия данъчен период, за който е упражнен избор по чл. 260я[40], ал. 1.

(2) За преходния период се прилага чл. 260я[16], ал. 2-10.

Корекции след края на данъчния период

Чл. 260я[47]. (1) Когато има увеличение или намаление на задължението за включени данъци или на печалбата за данъчен период (наричан по-нататък „транзакционен период“), отчетено след края на този период,

размерът на увеличението или намалението се взема предвид при определянето на опростените данъци или опростената печалба за данъчния период, в който е отчетено увеличението или намалението (наричан по-нататък „период на отчитането“).

(2) Подаващото информация съставно образувание може да упражни избор за срок от 5 данъчни периода увеличението или намалението на задължението за включени данъци или на печалбата, отчетено в срок от 12 месеца след края на транзакционния период, да се взема предвид при определянето на опростените данъци или опростената печалба за транзакционния период. Изборът е в сила по отношение на всички юрисдикции, в които многонационалната група предприятия има съставни образувания. Изборът не се отнася до корекции на задължението за включени данъци или на печалбата, свързани с корекции на трансферните цени и може да бъде упражнен независимо от чл. 260я[48], ал. 2.

(3) Независимо от ал. 1, когато намаление на задължение за включени данъци за юрисдикция по отношение на предходен данъчен период не е свързано с намаление на опростена печалба, отчетено повече от 12 месеца след края на този предходен данъчен период и когато отчитането на това намаление при определянето на размера на опростените данъци води до изчисляване на опростена ефективна данъчна ставка за юрисдикцията за периода на отчитане, по-ниска от 15 на сто, това намаление не се взема предвид в периода на отчитане, ако е изпълнено някое от следните условия:

1. отчитането на намалението на задължението за включени данъци и на свързаните с него ефекти от отсрочени данъци при определянето на размера на опростените данъци за този предходен данъчен период не води до определяне на опростена ефективна данъчна ставка за юрисдикцията за същия данъчен период, по-ниска от 15 на сто;

2. отчитането на намалението на задължението за включени данъци и на свързаните с него ефекти от отсрочени данъци при определянето на размера на коригираните включени данъци за този предходен данъчен период не води до определяне на ефективна данъчна ставка за юрисдикцията за същия данъчен период, по-ниска от 15 на сто.

Трансгранично разпределяне на печалбата, загубата и данъците

Чл. 260я[48]. (1) Печалбата, загубата и данъците на място на стопанска дейност и на образувание със смесен характер се разпределят съгласно чл. 260п, 260р и чл. 260х, ал. 2.

(2) Данъците, които могат да бъдат разпределени на място на стопанска дейност от главно образувание или на съставно образувание от негово съставно образувание-собственик съгласно чл. 260х, ал. 1 и 3-5, се изключват от данъците на всички проверявани юрисдикции с изключение на случаите по ал. 7. Не се изключва по предходното изречение данък при източника при разпределяне на печалба от съставно образувание към негово съставно образувание-собственик.

(3) Когато в разходите за данъци върху печалбата за юрисдикция не са включени разходи за отсрочени данъци, свързани с дейността на главно образувание в тази юрисдикция и определени при данъчна ставка, по-ниска от 15 на сто, подаващото информация съставно образувание може да упражни избор да не прилага чл. 260п, ал. 6-8 по отношение на място на стопанска дейност, чието главно образувание е разположено в юрисдикция, която прилага правилата на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие за неутрализиране на договорености, свързани с хибридни несъответствия, и в която е в сила данъчен режим за облагане на местата на стопанска дейност.

(4) Когато е упражнен избор по ал. 3:

1. опростената печалба или загуба на всяко място на стопанска дейност се включва в опростената печалба или загуба на проверяваната юрисдикция, в която е разположено главното образувание, доколкото опростената печалба или загуба на местата на стопанска дейност участва при определянето на облагаемата печалба на главното образувание съгласно приложимия в проверяваната юрисдикция данъчен режим за облагане на места на стопанска дейност;

2. разходите за текущи и отсрочени данъци на главното образувание, свързани с печалбата или загубата на местата на стопанска дейност по т. 1, се включват в опростените данъци на проверяваната юрисдикция, в която е разположено главното образувание;

3. размерът на данъчните кредити, свързани с печалбата на място на стопанска дейност, включена в облагаемата печалба на главното образувание, с които са намалени разходите за текущи данъци на главното образувание, се включват в опростените данъци на проверяваната юрисдикция, в която е разположено главното образувание;

4. опростената печалба и опростените данъци на проверяваната юрисдикция, в която е разположено мястото на стопанска дейност, се определят без да се прилагат чл. 260п, ал. 7 и 8 и чл. 260х, ал. 8.

(5) Изборът по ал. 3 се упражнява за данъчен период за юрисдикция. Когато вследствие на този избор опростена загуба на място на стопанска дейност е включена в опростената печалба на юрисдикция, изборът по ал. 3 се упражнява за всеки следващ данъчен период до данъчния период, следващ данъчния период, в който в опростената печалба на юрисдикцията, в която е разположено главното образувание, бъде включена опростена печалба на това място на стопанска дейност в същия размер, в който преди това е била включена опростената загуба на мястото на стопанска дейност в опростената печалба на юрисдикция.

(6) За целите на избора по ал. 3, когато на главното образувание са предоставени данъчни кредити, свързани с печалба от различни източници в чужбина, размерът на данъчните кредити по ал. 4, т. 3 се определя, като общият размер на данъчните кредити, свързани с печалбата на място на стопанска дейност и използвани от главното образувание през данъчния период, се умножи по съотношението между печалбата на мястото на стопанска дейност, включена в облагаемата печалба на главното

образувание, и общия размер на печалбата от източници в чужбина, включена в облагаемата печалба на главното образувание. Размерът на данъчните кредити по предходното изречение, включени в опростените данъци на проверяваната юрисдикция, в която е разположено главното образувание, не може да превишава произведението на номиналната данъчна ставка в юрисдикцията на главното образувание и общия размер на печалбата на места на стопанска дейност, включена в облагаемата печалба на главното образувание.

(7) Подаващото информация съставно образувание може да упражни избор за срок от 5 данъчни периода данъците по чл. 260х, ал. 1 и 3-5 да се причисляват на друго съставно образувание по реда на чл. 260х, ал. 1-7. Изборът не се прилага за данъци по чл. 260х, ал. 1, когато е упражнен избор по ал. 3 за юрисдикцията, в която е разположено главното образувание. Когато данъците по изречение първо се причисляват на съставно образувание, разположено в юрисдикция, в която не е налице допустим национален допълнителен данък, те се включват в опростените данъци на проверяваната юрисдикция, в която е разположено това съставно образувание.

Корекции на трансферните цени

Чл. 260я[49]. (1) Когато облагаемата печалба на съставни образувания, разположени в различни проверявани юрисдикции, бъде коригирана след края на данъчния период в резултат от прилагане на правилата за трансферно ценообразуване към сделки между тях, корекцията, както и свързаните с нея увеличения или намаления на задължение за включени данъци, се вземат предвид при определянето на печалбата или загубата преди данъци за тези юрисдикции за данъчния период, в който корекцията е отчетена във финансовите отчети на съставните образувания. Корекцията е равна на разликата между цената, отчетена във финансовите отчети на съставните образувания и трансферната цена, при която е определена облагаемата печалба. Когато корекцията води до увеличение или намаление на включени данъци, увеличението или намалението също се взема предвид в данъчния период, в който корекцията е отчетена във финансовите отчети на съставните образувания. Когато корекция на данъчната печалба по изречение първо е взета предвид само в част от проверяваните юрисдикции, тя следва да бъде взета предвид и в останалите юрисдикции.

(2) Подаващото информация съставно образувание може да упражни избор за срок от 5 данъчни периода корекциите на облагаемата печалба в резултат от прилагане на правилата за трансферно ценообразуване, както и свързаните с тях увеличения или намаления на задължение за включени данъци, отчетени не по-късно от 12 месеца след края на данъчния период, в който са извършени корекциите, да се вземат предвид при определянето на печалбата или загубата преди данъци и на разходите за данъци върху печалбата за проверяваната юрисдикция за този данъчен период. Изборът

се упражнява едновременно за всички юрисдикции, в които многонационалната група предприятия има съставни образувания.

(3) Когато сделка между съставни образувания (наричани по-нататък „продавач“ и „купувач“), разположени в различни проверявани юрисдикции, се отчита по цена на придобиване, печалбата или загубата преди данъци на проверяваната юрисдикция, в която е разположен продавачът, се определя, като се вземе предвид трансферната цена, при която е определена облагаемата печалба от сделката или при прилагане на принципа на независимите пазарни отношения, в случай че сделката не е облагаема.

(4) Опростената печалба на купувача се определя на базата на балансовата стойност на неговите активи и пасиви, с изключение на нематериалните дълготрайни активи, които се оценяват при прилагане на принципа на независимите пазарни отношения. При определяне на опростените данъци на купувача се вземат предвид и свързаните с неговите активи и пасиви отсрочени данъчни активи, преизчислени при данъчна ставка от 15 на сто.

(5) Алинея 1 се прилага и при продажба или друг трансфер на актив между съставни образувания, разположени в една и съща проверявана юрисдикция, когато при сделката е отчетена загуба. Когато законодателството на юрисдикцията не признава загубата за данъчни цели, за целите на ал. 1 размерът на загубата се счита за корекция на облагаемата печалба в резултат от прилагане на правилата за трансферно ценообразуване.

Данъчно неутрално крайно образувание майка

Чл. 260я[50]. (1) Опростената печалба или загуба и опростените данъци на крайно образувание майка, което е образувание със смесен характер или място на стопанска дейност по чл. 260я[10], ал. 5, по отношение на което се прилага данъчен режим на приспадане на дивиденти, се намаляват съгласно чл. 260я[10]. Когато всички участия в собствеността на крайното образувание майка се притежават от квалифицирани лица, опростената печалба или загуба и опростените данъци се считат за равни на нула.

(2) Опростената печалба или загуба и опростените данъци на крайно образувание майка или на съставно образувание по чл. 260я[11], ал. 5 се намаляват съгласно чл. 260я[11]. Независимо от изречение първо опростената печалба или загуба и опростените данъци се считат за равни на нула, когато:

1. всички участия в собствеността на крайното образувание майка се притежават от квалифицирани лица, и

2. цялата печалба се разпределя като подлежащи на приспадане дивиденти.

(3) За целите на ал. 1 и 2 „квалифицирано лице“ е:

1. по отношение на крайно образувание майка, което е образувание със смесен характер – притежател на участие в собствеността по чл. 260я[10], ал. 1-3;

2. по отношение на крайно образувание майка, по отношение на което се прилага данъчен режим на приспадане на дивиденти – получателят на дивидент по чл. 260я[11], ал. 2-3.

(4) Когато опростената печалба или загуба и опростените данъци на всички съставни образувания в проверяваната юрисдикция се считат за равни на нула съгласно ал. 1 и 2, допълнителният данък на проверяваната юрисдикция се счита за равен на нула.

(5) Когато ал. 4 не може да бъде приложена, допълнителният данък на проверяваната юрисдикция се счита за равен на нула, когато след коригиране на опростената печалба или загуба и опростените данъци за юрисдикцията по реда на ал. 1 и 2 опростената ефективна данъчна ставка за юрисдикцията е не по-ниска от 15 на сто.

Данъчно прозрачни образувания

Чл. 260я[51]. (1) Опростената печалба или загуба и опростените данъци на данъчно прозрачно образувание, което не е крайно образувание майка, се считат за равни на нула, когато след прилагане на чл. 260р, ал. 1 печалбата или загубата и данъците на това образувание се причислят на места на стопанска дейност съгласно чл. 260р, ал. 3 и чл. 260х, ал. 1 или на съставни образувания – собственици съгласно чл. 260р, ал. 4 и чл. 260х, ал. 2.

(2) Когато опростената печалба или загуба и опростените данъци на всички съставни образувания, разположени в проверяваната юрисдикция се считат за равни на нула съгласно ал. 1, допълнителният данък за тази юрисдикция се счита за равен на нула.

Избор за третиране на инвестиционно образувание като данъчно прозрачно образувание

Чл. 260я[52]. Допълнителният данък на инвестиционно образувание или застрахователно инвестиционно образувание се счита за равен на нула за данъчен период, когато това образувание се счита за данъчно прозрачно образувание по отношение на всичките си съставни образувания – собственици, когато е упражнен избор съгласно чл. 260я[14] или отговарят на условията на § 1, т. 130 от допълнителните разпоредби.

Проверявани юрисдикции, неподлежащи на избор

Чл. 260я[53]. Изборът по чл. 260я[40], ал. 1 не може да бъде упражнен по отношение на следните проверявани юрисдикции:

1. съставни образувания без юрисдикция, с изключение на данъчно прозрачните образувания по чл. 260я[51];

2. инвестиционни образувания, с изключение на данъчно прозрачните образувания по чл. 260я[52];

3. проверявани юрисдикции, в които са разположени съставни образувания, по отношение на които е упражнен избор съгласно чл. 260я[12], ал. 1 и по сметките за данъка върху условното разпределение на печалба

съгласно чл. 260я[12], ал. 3-6 има салдо за юрисдикцията към началото на данъчния период.

Критерии за избор на облекчения режим

Чл. 260я[54]. (1) Изборът по чл. 260я[40], ал. 1 може да бъде упражнен за първи път за данъчен период по отношение на проверявана юрисдикция, когато за многонационалната група предприятия не е бил определен допълнителен данък по отношение на тази юрисдикция за всеки данъчен период, започващ до 24 месеца преди първия ден на данъчния период, за който се упражнява изборът по чл. 260я[40], ал. 1.

(2) В случай че изборът по чл. 260я[40], ал. 1 не бъде упражнен за данъчен период по отношение на проверявана юрисдикция, след като е бил упражнен за предходен данъчен период по отношение на тази юрисдикция, изборът може да бъде упражнен за следващ данъчен период по отношение на тази юрисдикция, когато за многонационалната група предприятия не е бил определен допълнителен данък, включително в резултат от прилагане на чл. 260я[3] във връзка с чл. 260я[38], по отношение на тази юрисдикция за всеки данъчен период, започващ до 24 месеца след първия ден на данъчния период, за който не е бил упражнен изборът по чл. 260я[40], ал. 1.

Други правила

Чл. 260я[55]. (1) Изборът по чл. 260я[40], ал. 1 може да бъде упражнен, когато опростената печалба или загуба и опростените данъци са определени при спазване на следните условия:

1. вътрешногрупови приходи се признават в данъчен период, не по-късен от данъчния период, в който са признати съответстващите им разходи и размерът на признатите приходи съответства на размера на признатите разходи;

2. цялата печалба или загуба на съставно образувание се взема предвид при определянето на опростената печалба или загуба на проверявана юрисдикция, в която е разположено образуването;

3. разходи и загуби се признават само веднъж и само в една проверявана юрисдикция;

4. данъци се отчитат само веднъж и само в една проверявана юрисдикция.

(2) Когато не е изпълнена ал. 1, т. 1, разходите не се вземат предвид при определянето на опростената печалба или загуба и на опростените данъци на проверявана юрисдикция, в която са признати, с изключение на случаите, когато неизпълнението се дължи на прилагането на чл. 260я[40], ал. 7.

(3) Когато не е изпълнена ал. 1, т. 2, цялата печалба или загуба на съставното образувание се взема предвид при определянето на опростената печалба или загуба на проверяваната юрисдикция, в която тази печалба или загуба е взета предвид при определянето на допълнителния данък за тази юрисдикция.

(4) Когато не е изпълнена ал. 1, т. 3, печалбата или загубата преди данъци се коригира за всяка проверявана юрисдикция, в която е разположено съставно образувание, признало такъв разход или загуба, така че да се отстрани ефекта от признаването им, с изключение на случаите, когато е приложен чл. 260я[48], ал. 3.

(5) Когато не е изпълнена ал. 1, т. 4, разходите за данъци върху печалбата се коригират за всяка проверявана юрисдикция, в която е разположено съставно образувание, отчело такъв разход, така че да се отстрани ефекта от отчитането му, с изключение на случаите, когато е приложен чл. 260я[48], ал. 3.

(6) Финансови инструменти, издадени от едно съставно образувание и притежавани от друго съставно образувание от една многонационална група предприятия, се квалифицират по един и същ начин от издателя и притежателя като дълг или собствен капитал в съответствие със счетоводния стандарт, на базата на който издателят е определил своята опростена печалба или загуба."

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 34, като:

1. Думите „В част пета „а" се създават глави тридесет и четвърта „м" и тридесет и четвърта „н" с чл. 260я[36] - 260я[55]:" се заменят с „В част пета „а" се създават глави тридесет и четвърта „м" с чл. 260я[36] и 260я[37] и тридесет и четвърта „н" с чл. 260я[38] - 260я[55]:".

2. В чл. 260я[38] :

а) в т. 1 думите „чл. 260щ (тест за обичайна печалба)" се заменят с „чл. 260щ - тест за обичайна печалба";

б) в т. 2 думите „чл. 260я[1] (тест de minimis)" се заменят с „чл. 260я[1] - тест de minimis";

в) в т. 3 думите „15 на сто (тест за ефективна данъчна ставка)" се заменят с „15 на сто - тест за ефективна данъчна ставка".

3. В чл. 260я[41]:

а) в ал. 2, т. 2 след думата „участия" се добавя „съгласно";

б) в ал. 5 в изречение второ и трето думите „т. 1-8" се заличават.

4. В чл. 260я[44]:

а) в т. 1 и 2 думите „опростените данъци да бъдат увеличени" се заменят с „да увеличи опростените данъци";

б) в т. 3, буква „в", подбуква „аа" накрая се добавя „и".

5. В чл. 260я[47], ал. 1 думите „период (наричан по-нататък „транзакционен период")" се заменят с „период, наричан по-нататък „транзакционен период" и думите „намалението (наричан по-нататък „период на отчитането")" се заменят с „намалението, наричан по-нататък „период на отчитането".

6. В чл. 260я[48], ал. 2 и 6 думите „предходното изречение" се заменят с „изречение първо".

7. В чл. 260я[49], ал. 3 думите „образувания (наричани по-нататък „продавач" и „купувач")" се заменят с „образувания, наричани по-нататък „продавач" и „купувач".

8. В чл. 260я[50], ал. 3:

а) точка 1 се изменя така:

„1. притежател на участие в собствеността по чл. 260я[10], ал. 1-3 - по отношение на крайно образувание майка, което е образувание със смесен характер;“

б) точка 2 се изменя така:

„2. получателят на дивидент по чл. 260я[11], ал. 2 и 3 - по отношение на крайно образувание майка, по отношение на което се прилага данъчен режим на приспадане на дивиденти.“

§ 35. В чл. 261 навсякъде думата „лв.“ се заменя с „евро“.

Предложение на н. п. Мартин Димитров, Елисавета Белобрадова и Димитър Найденов:

Параграф 35 се изменя както следва:

„§ 35. В чл. 261 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „от 500 до 3000 лв." се заменят с „от 256 до 1534 евро".

2. В ал. 2 думите „от 1000 до 6000 лв." се заменят с „от 511 до 3068 евро"."

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 35:

§ 35. В чл. 261, ал. 1 и 2 думата „лв.“ се заменя с „евро“.

§ 36. В чл. 262 навсякъде думата „лв.“ се заменя с „евро“.

Предложение на н. п. Мартин Димитров, Елисавета Белобрадова и Димитър Найденов:

Параграф 36 се изменя както следва:

„§ 36. В чл. 262 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „от 100 до 1000 лв." се заменят с „от 51 до 511 евро".

2. В ал. 2 думите „от 200 до 2000 лв." се заменят с „от 102 до 1023 евро"."

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 36:

§ 36. В чл. 262, ал. 1 и 2 думата „лв.“ се заменя с „евро“.

§ 37. В чл. 262а навсякъде думата „лв.“ се заменя с „евро“.

Предложение на н. п. Мартин Димитров, Елисавета Белобрадова и Димитър Найденов:

Параграф 37 се изменя както следва:

„§ 37. В чл. 262а се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „до 250 лв." се заменят с „до 128 евро".

2. В ал. 3 думите „до 500 лв." се заменят с „до 256 евро"."

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 37:

§ 37. В чл. 262а, ал. 1 и 3 думата „лв." се заменя с „евро".

§ 38. В чл. 262б се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „3 000 до 5 000 лв." се заменят с „2 300 до 3 850 евро".

2. В ал. 2 думите „6 000 до 10 000 лв." се заменят с „4 600 до 7 670 евро".

Предложение на н. п. Мартин Димитров, Елисавета Белобрадова и Димитър Найденов:

Параграф 38 се изменя както следва:

„§ 38. В чл. 262б се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „от 3000 до 5000 лв." се заменят с „от 1534 до 2556 евро".

2. В ал. 2 думите „от 6000 до 10 000 лв." се заменят с „от 3068 до 5113 евро"."

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 38.

§ 39. В чл. 263 навсякъде думите „лв." се заменят с „евро".

Предложение на н. п. Мартин Димитров, Елисавета Белобрадова и Димитър Найденов:

Параграф 39 се изменя както следва:

„§ 39. В чл. 263 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „от 100 до 1000 лв." се заменят с „от 51 до 511 евро".

2. В ал. 2 думите „от 200 до 2000 лв." се заменят с „от 102 до 1023 евро"."

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 39:

§ 39. В чл. 263, ал. 1 и 2 думите „лв." се заменят с „евро".

§ 40. В чл. 264 навсякъде думата „лв." се заменя с „евро".

Предложение на н. п. Мартин Димитров, Елисавета Белобрадова и Димитър Найденов:

Параграф 40 се изменя както следва:

„§ 40. В чл. 264 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „от 200 до 1000 лв." се заменят с „от 102 до 511 евро".

2. В ал. 2 думите „от 400 до 2000 лв." се заменят с „от 205 до 1023 евро"."

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 40:

§ 40. В чл. 264, ал. 1 и 2 думата „лв.“ се заменя с „евро“.

§ 41. В чл. 276 навсякъде думата „лв.“ се заменя с „евро“.

Предложение на н. п. Мартин Димитров, Елисавета Белобрадова и Димитър Найденов:

Параграф 41 се изменя както следва:

„§ 41. В чл. 276 думите „от 500 до 2000 лв." се заменят с „от 256 до 1023 евро", а думите „от 1500 до 5000 лв." се заменят с „от 767 до 2556 евро"."

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 41.

§ 42. В чл. 277, ал. 1 навсякъде думата „лв.“ се заменя с „евро“.

Предложение на н. п. Мартин Димитров, Елисавета Белобрадова и Димитър Найденов:

Параграф 42 се изменя както следва:

„§ 42. В чл. 277, ал. 1 думите „от 20 000 до 30 000 лв." се заменят с „от 10 226 до 15 339 евро", а думите „от 40 000 до 60 000 лв." се заменят с „от 20 452 до 30 678 евро"."

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 42.

§ 43. В чл. 277а навсякъде думата „лв.“ се заменя с „евро“.

Предложение на н. п. Мартин Димитров, Елисавета Белобрадова и Димитър Найденов:

Параграф 43 се изменя както следва:

„§ 43. В чл. 277а, ал. 1, 2 и 3 думите „не по-малко от 2000 лв.“ се заменят с „не по-малко от 1023 евро“.“

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 43.

§ 44. В чл. 277б навсякъде думата „лв.“ се заменя с „евро“.

Предложение на н. п. Мартин Димитров, Елисавета Белобрадова и Димитър Найденов:

Параграф 44 се изменя както следва:

„§ 44. В чл. 277б думите „от 1000 до 1500 лв.“ се заменят с „от 511 до 767 евро“, а думите „от 2000 до 2500 лв.“ се заменят с „от 1023 до 1278 евро“.“

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 44.

§ 45. В чл. 277в навсякъде думата „лв.“ се заменя с „евро“.

Предложение на н. п. Мартин Димитров, Елисавета Белобрадова и Димитър Найденов:

Параграф 45 се изменя както следва:

„§ 45. В чл. 277в думите „от 10 000 до 15 000 лв.“ се заменят с „от 5113 до 7669 евро“, а думите „от 20 000 до 30 000 лв.“ се заменят с „от 10 226 до 15 339 евро“.“

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 45.

§ 46. В чл. 277г навсякъде думата „лв.“ се заменя с „евро“.

Предложение на н. п. Мартин Димитров, Елисавета Белобрадова и Димитър Найденов:

Параграф 46 се изменя както следва:

„§ 46. В чл. 277г думите „от 3000 до 5000 лв.“ се заменят с „от 1534 до 2556 евро“, а думите „от 6000 до 10 000 лв.“ се заменят с „от 3068 до 5113 евро“.“

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 46.

§ 47. В чл. 279 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „100 000 до 200 000 лв.“ се заменят с „51 130 до 102 260 евро“, думите „200 000 до 300 000 лв.“ се заменят със „102 260 до 153 390 евро“ и думите „което не подаде декларация по чл. 260я[23]“ се заменят с „което не подаде или не подаде в срок декларация по чл. 260я[23]“.

2. В ал. 2 думите „50 000 до 150 000 лв.“ се заменят с „25 565 до 76 695 евро“ и думите „100 000 до 250 000 лв.“ се заменят с „51 130 до 127 825 евро“.

3. В ал. 3 думите „10 000 лв.“ се заменят с „5 115 евро“ и думите „15 000 лв.“ се заменят със „7 670 евро“.

Предложение на н. п. Мартин Димитров, Елисавета Белобрадова и Димитър Найденов:

Параграф 47 се изменя както следва:

„§ 47. В чл. 279 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „100 000 до 200 000 лв.“ се заменят с „51 129 до 102 258 евро“, думите „200 000 до 300 000 лв.“ се заменят със „102 258 до 153 388 евро“, а думите „което не подаде декларация по чл. 260я[23]“ се заменят с „което не подаде или не подаде в срок декларация по чл. 260я[23]“.

2. В ал. 2 думите „50 000 до 150 000 лв.“ се заменят с „25 565 до 76 694 евро“, а думите „100 000 до 250 000 лв.“ се заменят с „51 129 до 127 823 евро“.

3. В ал. 3 думите „10 000 лв.“ се заменят с „5113 евро“, а думите „15 000 лв.“ се заменят със „7669 евро“.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на н. п. Константин Проданов и Стефан Белчев:

В § 47, т. 1 се изменя така:

„1. В ал. 1 думите „което не подаде декларация по чл. 260я[23]“ се заменят с „което не подаде или не подаде в срок декларация по чл. 260я[23]“, думите „100 000 до 200 000 лв.“ се заменят с „51 130 до 102 260 евро“ и думите „200 000 до 300 000 лв.“ се заменят със „102 260 до 153 390 евро“.“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 47:

§ 47. В чл. 279 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „което не подаде декларация по чл. 260я[23]“ се заменят с „което не подаде или не подаде в срок декларация по чл. 260я[23]“, думите „100 000 до 200 000 лв.“ се заменят с „51 130 до 102 260 евро“ и думите „200 000 до 300 000 лв.“ се заменят със „102 260 до 153 390 евро“.

2. В ал. 2 думите „50 000 до 150 000 лв.“ се заменят с „25 565 до 76 695 евро“ и думите „100 000 до 250 000 лв.“ се заменят с „51 130 до 127 825 евро“.

3. В ал. 3 думите „10 000 лв.“ се заменят с „5 115 евро“ и думите „15 000 лв.“ се заменят със „7 670 евро“.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на подразделението.

§ 48. (1) Формираните и непренесени към 31 декември 2026 г. данъчни загуби се пренасят по реда на глава единадесета последователно до изчерпването им в срок от 10 години.

(2) Общият размер на приспадане на данъчни загуби, възникнали преди и след 31 декември 2026 г., е 70 на сто от положителния данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба. Когато данъчната загуба е по-малка от 70 на сто от положителния данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба, при определяне на данъчния финансов резултат се приспада пълният й размер.

Предложение на н. п. Айтен Сабри и група народни представители:

В § 48 от Преходните и заключителните разпоредби, ал. 2 се изменя по следния начин:

„(2) Общият размер на приспадане на данъчни загуби, възникнали преди и след 31 декември 2026 г., е 100 на сто от положителния данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба. Когато данъчната загуба е по-малка от 100 на сто от положителния данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба, при определяне на данъчния финансов резултат се приспада пълният й размер.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на н. п. Асен Василев и група народни представители:

В § 48, ал. 2 отпада.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на н. п. Мартин Димитров, Елисавета Белобрадова и Димитър Найденов:

Параграф 48 се изменя както следва:

„§ 48. Формираните и непренесени към 31 декември 2026 г. данъчни загуби се пренасят по реда на глава единадесета последователно до изчерпването им в срок от 10 години."

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на н. п. Стефан Белчев направено по реда на чл. 79, ал. 8, т. 2 от ПОДНС:

Параграф 48 се изменя така:

§ 48. (1) Когато към 31 декември 2026 г. са налице формирани и непренесени, в срока по чл. 70, действащ до влизането в сила на § 3, т. 1 от този закон, данъчни загуби, същите се пренасят по реда на глава

единадесета последователно до изчерпването им в срок от 10 години, считано от годината, следваща годината на формиране на данъчната загуба.

(2) Общият размер на приспадане на данъчни загуби, след влизане в сила на § 3, т. 1 от този закон, включително случаите по ал. 1, е 70 на сто от положителния данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба. Когато данъчната загуба е по-малка от 70 на сто от положителния данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба, при определяне на данъчния финансов резултат се приспада пълният й размер.

(3) За 2026 г. формираните и непренесени в срока по чл. 70, действащ до влизане в сила на § 3, т. 1 от този закон, данъчни загуби се пренасят по досегашния ред.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 48:

§ 48. (1) Когато към 31 декември 2026 г. са налице формирани и непренесени, в срока по чл. 70, действащ до влизането в сила на § 3, т. 1 от този закон, данъчни загуби, същите се пренасят по реда на глава единадесета последователно до изчерпването им в срок от 10 години, считано от годината, следваща годината на формиране на данъчната загуба.

(2) Общият размер на приспадане на данъчни загуби, след влизане в сила на § 3, т. 1 от този закон, включително случаите по ал. 1, е 70 на сто от положителния данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба. Когато данъчната загуба е по-малка от 70 на сто от положителния данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба, при определяне на данъчния финансов резултат се приспада пълният й размер.

(3) За 2026 г. формираните и непренесени в срока по чл. 70, действащ до влизане в сила на § 3, т. 1 от този закон, данъчни загуби се пренасят по досегашния ред.

§ 49. (1) За новопридобити и въведени в експлоатация данъчни амортизируеми активи, предназначени за използване на системи за изкуствен интелект по смисъла на чл. 3, т. 1 от Регламент (ЕС) 2024/1689 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юни 2024 година за установяване на хармонизирани правила относно изкуствения интелект и за изменение на регламенти (ЕО) № 300/2008, (ЕС) № 167/2013, (ЕС) № 168/2013, (ЕС) 2018/858, (ЕС) 2018/1139 и (ЕС) 2019/2144 и директиви 2014/90/ЕС, (ЕС) 2016/797 и (ЕС) 2020/1828 (Акт за изкуствения интелект) (ОВ, L 2024/1689 от 12 юли 2024 г.) или за високопроизводителна компютърна техника и сървърна инфраструктура, годишната данъчна амортизационна норма не може да превишава двойния размер на

годишната данъчна амортизационна норма по чл. 55, ал. 2, приложима за съответната категория актив по чл. 55, ал. 1, но не повече от 100 на сто.

(2) Алинея 1 се прилага за активи, за които не се прилага чл. 55, ал. 3 и 7 и които са фабрично нови и неексплоатирани преди придобиването им данъчни дълготрайни материални амортизируеми активи и/или новопридобити данъчни дълготрайни нематериални амортизируеми активи.

(3) Предназначението и техническите характеристики на активите по ал. 1 се доказват от данъчно задълженото лице с документи, удостоверяващи предназначението и техническите характеристики на активите.

(4) Алинеи 1-3 се прилагат за 2027 г., 2028 г. и 2029 г. за придобити и въведени в експлоатация активи на или след 1 януари 2027 г.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 49.

§ 50. Параграфи 1 и 2 се прилагат за активи, които са придобити на или след 1 януари 2027 г.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 50:

§ 50. Параграф 1 относно чл. 50, ал. 1, т. 2 и § 2 относно чл. 51, ал. 1, т. 1, буква „г“, подбуква „бб“ се прилагат за активи, които са придобити на или след 1 януари 2027 г.

Предложение на н. п. Константин Проданов и Стефан Белчев:

Създава се нов § 51:

§ 51. Разпоредбата на § 13 се прилага и за ваучери за храна на електронен носител, предоставени през 2027 г. на наетите лице от индивидуална квота за предоставяне на ваучери за храна, издадена със заповед на министъра на финансите през 2026 г.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията предлага да се създаде нов § 51:

§ 51. Член 205а се прилага и за ваучери за храна на електронен носител, предоставени през 2027 г. на наетите лица от индивидуална квота за предоставяне на ваучери за храна, издадена със заповед на министъра на финансите през 2026 г.

§ 51. (1) Данъчно задължените лица по ал. 2 дължат данък върху свръхпечалбата, генерирана за 2027 г.

(2) „Данъчно задължени лица“ за данъка върху свръхпечалбата са лицата по чл. 2, ал. 1, т. 1-2 от Закона за корпоративното подоходно облагане, които са:

1. банки по смисъла на чл. 2, ал. 1, т. 1 от Закона за кредитните институции;

2. застрахователи по смисъла на чл. 12, ал. 1 от Кодекса за застраховането;

3. лица, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги съгласно Закона за електронните съобщения;

4. лица по чл. 3, ал. 1 от Валутния закон;

5. лица, извършващи дейност по чл. 3, ал. 1, т. 3 от Закона за кредитните институции;

6. лица, регистрирани като търговци с основна дейност търговия с храни, извършвана в съответствие с изискванията на Закона за храните, с нетни приходи от продажби за 2026 г. не по-малко от 5 млн. евро към 31 декември 2026 г.

(3) Данъчният период за определяне на данъка върху свръхпечалбата е 2027 г.

(4) Данъчната основа за облагане с данък върху свръхпечалбата е разликата между данъчната печалба за 2027 г. и средната стойност на данъчните печалби за 2020 г., 2021 г., 2022 г., 2023 г., 2024 г. и 2025 г., увеличена с 20 на сто, с изключение на:

1. случаите по ал. 20, в които данъчната основа за облагане с данък върху свръхпечалбата е разликата между данъчната печалба за 2027 г., определена съгласно ал. 20, и средната стойност на данъчните печалби за 2020 г., 2021 г., 2022 г., 2023 г., 2024 г. и 2025 г., увеличена с 20 на сто;

2. случаите на новоучредени през 2026 г. и 2027 г. дружества, в които данъчната основа за облагане с данък върху свръхпечалбата е данъчната печалба за 2027 г.

(5) Данъчната печалба за целите на ал. 4 се определя по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане и е данъчната печалба преди прилагане на метод за избягване на двойно данъчно облагане.

(6) Средната стойност на данъчните печалби за 2020 г., 2021 г., 2022 г., 2023 г., 2024 г. и 2025 г. за целите на ал. 4 се определя, като сборът от данъчните печалби за тези години се раздели на броя на годините, за които се отнасят тези печалби.

(7) В случаите на преобразуване по Търговския закон, когато към 31 декември 2026 г. приемащото или новоучреденото дружество е запазило активите, преминали към него при преобразуването, като не се счита за отпадане на актив отписването му поради пълното му счетоводно амортизиране, както и персонала, преминал към него при преобразуването, с изключение на случаите на прекратяване на трудово правоотношение по инициатива на наетото лице, при определяне на средната стойност на данъчните печалби на данъчно задължено лице за годините по ал. 6 до годината на преобразуването включително се вземат предвид данъчните печалби на приемащото или новоучреденото дружество и приспадащата им се част от данъчните печалби на преобразуващите се дружества за съответната година, определена съобразно стойността на прехвърлените активи по плана за преобразуване.

(8) Данъчната ставка на данъка върху свръхпечалбата е 33 на сто.

(9) Размерът на данъка върху свръхпечалбата се определя, като данъчната основа се умножи по данъчната ставка.

(10) Данъчно задължените лица по ал. 2 декларират данъка върху свръхпечалбата в срок от 1 март 2028 г. до 30 юни 2028 г. с декларация по образец, утвърден от министъра на финансите. Образецът на декларация се утвърждава със заповед на министъра на финансите и се обнародва в „Държавен вестник“. Подаването на декларацията се извършва по електронен път.

(11) Данъкът се внася в срок до 30 юни 2028 г. по сметка на териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрация на данъчно задълженото лице след приспадане на внесените авансови вноски.

(12) Данъкът се смята за внесен на датата, на която сумите са постъпили в държавния бюджет по сметката на съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите.

(13) Допуснати грешки в подадени данъчни декларации се коригират еднократно с подаване на нова декларация в срок до 31 юли 2028 г.

(14) Данъчно задължените лица по ал. 2 правят месечни авансови вноски за данъка върху свръхпечалбата, които се определят по следната формула:

$$АВ = \frac{ДП_{2027} - ССДП}{12} \times ДС,$$

където:

АВ е месечната авансова вноска;

$ДП_{2027}$ е прогнозната данъчна печалба за 2027 г.;

ССДП е увеличената с 20 на сто средна стойност на данъчните печалби за 2020, 2021, 2022, 2023, 2024 и 2025 г.;

ДС е данъчната ставка.

(15) Месечните авансови вноски се декларират в срок до 31 януари 2027 г. с декларация по образец, утвърден от министъра на финансите. Образецът на декларация се утвърждава със заповед на министъра на финансите и се обнародва в „Държавен вестник“. Подаването на декларацията се извършва по електронен път.

(16) Данъчно задължените лица по ал. 2 могат да декларират в срок до 30 юни 2027 г. с декларацията по ал. 15 намаляване или увеличаване на авансовите вноски, когато смятат, че те ще се отличават от дължимия данък върху свръхпечалбата. Намалението, съответно увеличението, на авансовите вноски се ползва след подаването на декларацията.

(17) Месечните авансови вноски се внасят в срок до 15-о число на месеца, за който се отнасят, с изключение на авансовата вноска за януари 2027 г., която се внася в срока за деклариране, и на авансовата вноска за декември 2027 г., която се внася до 30 ноември 2027 г. На данъчно задължените лица, на които се преотстъпва данък върху свръхпечалбата, се преотстъпва и съответната част от определените авансови вноски, пропорционална на размера на преотстъпването.

(18) Когато декларираните и внесени до 30 ноември 2027 г. авансови вноски представляват най-малко 95 на сто от дължимия след

преотстъпването данък върху свръхпечалбата, за разликата до пълния му размер данъчно задължените лица по ал. 2 не дължат лихви съгласно Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания.

(19) Данъчно задължените лица по ал. 2 изчисляват контролен индикатор за всяка от годините 2025, 2026 и 2027 г.

(20) Контролният индикатор се изчислява в проценти по следната формула:

КИ = (СФР/НПП) х 100,

където:

СФР е счетоводният финансов резултат

НПП са нетните приходи от продажби.

(21) Когато размерът на контролния индикатор за 2027 г. е по-нисък от по-високия от размера на контролния индикатор за 2025 г. и размера на контролния индикатор за 2026 г., данъчната печалба за 2027 г. за целите на ал. 4, т. 1 се определя като произведение от нетните приходи от продажби за 2027 г. на данъчно задълженото лице и по-високия от размера на контролния индикатор за 2025 г. и размера на контролния индикатор за 2026 г. Не се определя данъчна печалба за 2027 г. за целите на ал. 4, т. 1 по реда на изречение първо, когато произведението по изречение първо е по-ниско от размера на данъчната печалба по ал. 5.

(22) На данъчно задължените лица по ал. 2 се преотстъпва 30 на сто от данъка върху свръхпечалбата, който се използва в срок от началото на годината, за която е преотстъпен данъкът, до края на 2030 г. за:

1. поддържане на капиталови буфери и резерви съгласно изискванията на нормативен акт, и/или

2. увеличаване на основен капитал, и/или

3. придобиване на нови материални и нематериални активи, и/или

4. придобиване на държавни ценни книжа, допуснати до търговия на регулиран пазар в страната или в държава – членка на Европейския съюз, или на друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство.

(23) Данък върху свръхпечалбата се преотстъпва, при условие че към 31 декември 2027 г. данъчно задълженото лице няма:

1. подлежащи на принудително изпълнение публични задължения, и

2. задължения за санкции по влезли в сила наказателни постановления, свързани с нарушаване на нормативните актове относно публичните задължения, и

3. лихви, свързани с невнасянето в срок на задълженията по т. 1 и 2.

(24) Не са налице задължения по ал. 23, когато към 31 декември на 2027 г. същите не са отразени в данъчно-осигурителната сметка или не са отразени като предявени за принудително изпълнение в Националната агенция за приходите.

(25) Изпълнението на изискването по ал. 23 се декларира от данъчно задълженото лице в декларацията за деклариране на данъка върху свръхпечалбата.

(26) Материалните и нематериалните активи трябва да са придобити при пазарни условия, съответстващи на условията при несвързани лица, да не заместват съществуващи активи и да са пряко свързани с осъществяването на основната дейност на данъчно задължените лица.

(27) Когато в резултат от преотстъпване на данък върху свръхпечалбата е приложена ал. 22, т. 2, увеличението на основния капитал се поддържа непрекъснато за период поне три години считано от датата на увеличението.

(28) Правото на преотстъпване на данък върху свръхпечалбата се преустановява при прехвърляне на предприятие по чл. 15 от Търговския закон и при преобразуване на данъчно задължено лице, с изключение на преобразуване чрез промяна на правната форма по реда на чл. 264 от Търговския закон.

(29) Когато не са изпълнени изискванията за използване (разходване) на преотстъпен данък върху свръхпечалбата, последният се дължи в пълния му размер.

(30) Алинея 29 не се прилага, когато в случаите на преобразуване приемащите или новоучредените дружества изпълнят задълженията на преобразуващите се дружества при спазване на условията и реда за преотстъпване на данък върху свръхпечалбата, отнасящи се до преобразуващите се дружества. В случаите по изречение първо приемащите или новоучредените дружества са солидарно отговорни за преотстъпения данък на преобразуващите се дружества.

(31) За невнесения в срок данък върху свръхпечалбата, включително авансови вноски и преотстъпен данък по ал. 29, се дължат лихви съгласно Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания.

(32) Данъкът върху свръхпечалбата не се признава като разход за данъчни цели по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане.

(33) Данъчно задължените лица са длъжни да водят подробна счетоводна отчетност и да съхраняват информация, необходима за установяване на задълженията им за данъка върху свръхпечалбата от органите по приходите на Националната агенция за приходите. Счетоводната и търговската информация по изречение първо се съхранява по реда на чл. 38 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(34) Недължимо платена или събрана сума за данък се възстановява по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(35) Данъчно задължено лице, което не подаде декларация за деклариране на данъка върху свръхпечалбата или не я подаде в срок, се наказва с имуществена санкция в размер от 500 евро до 3 000 евро.

(36) Данъчно задължено лице, което не посочи или невярно посочи данни или обстоятелства, водещи до определяне на дължимия данък върху

свръхпечалбата или авансовите вноски в по-малък размер, се наказва с имуществена санкция в размер от 5 000 евро до 15 000 евро.

(37) Актовете за установяване на нарушенията се съставят от органите на Националната агенция за приходите, а наказателните постановления се издават от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от оправомощено от него длъжностно лице.

(38) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

(39) За целите на този параграф „храни“ са тези по смисъла на чл. 2 от Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 година за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните (ОВ, L31/1 от 1 февруари 2002 г.).

Предложение на н. п. Цончо Ганев и Димо Дренчев:

В § 51, ал. 2, т. 6 от преходните и заключителните разпоредби числото „5“ се заменя с „15“.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение на н. п. Айтен Сабри и група народни представители:

Параграф 51 от Преходните и заключителните разпоредби да отпадне.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на н. п. Владислав Горанов и група народни представители:

Параграф 51 се заличава.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на н. п. Мартин Димитров, Елисавета Белобрадова и Димитър Найденов:

В § 51, ал. 2 се създава т. 7:

„7. лица, извършващи дейност в отраслите на суровия нефт, природния газ, въглищата и нефтопреработването, които са реализирали най-малко 75 на сто от оборота си за 2027 г. от икономически дейности в областта на добива, минното дело, преработката на нефт или производството на продукти от коксуване.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на н. п. Константин Проданов и Стефан Белчев:

Досегашният § 51 става § 52 и в него:

1. В ал. 2:

а) в текста преди т. 1, след думите „подоходно облагане“ се добавя „които имат данъчна печалба за 2027 г. и“;

б) точка 6 се изменя така:

„6. лица, регистрирани като търговци, с основна дейност търговия с храни до крайни потребители с нетни приходи от продажби не по-малко от 25 млн. евро към 31 декември 2026 г., а за новоучредени през 2027 г. дружества с нетни приходи от продажби не по-малко от 25 млн. евро към 31 декември 2027 г.“

2. Алинея 4 се изменя така:

„(4) Данъчната основа за облагане с данък върху свръхпечалбата е:

1. разликата между данъчната печалба за 2027 г. и средната стойност на данъчните печалби за 2020 г., 2021 г., 2022 г., 2023 г., 2024 г. и 2025 г., увеличена с 20 на сто;

2. в случаите, в които е приложима ал. 21 - данъчната основа за облагане с данък върху свръхпечалбата е разликата между данъчната печалба за 2027 г., определена съгласно ал. 21, и средната стойност на данъчните печалби за 2020 г., 2021 г., 2022 г., 2023 г., 2024 г. и 2025 г., увеличена с 20 на сто;

3. в случаите на новоучредени през 2026 г. и 2027 г. дружества данъчната основа за облагане с данък върху свръхпечалбата е данъчната печалба за 2027 г.“

3. В ал. 14 думите „свръхпечалбата, които“ се заменят с „свръхпечалбата. Авансови вноски не правят новоучредените през 2027 г. данъчно задължени лица по ал. 2, с изключение на новоучредените в резултат на преобразуване по Търговския закон. Авансовите вноски по изречение първо“.

4. В ал. 18 се създава изречение второ: „В случаите, в които за определяне на данъка върху свръхпечалбата е приложена ал. 4, т. 2 и когато декларираните и внесени до 30 ноември 2027 г. авансови вноски представляват най-малко 95 на сто от данъка върху свръхпечалбата след преотстъпването, който би бил дължим при прилагане на ал. 4, т. 1, данъчно задължените лица по ал. 2 не дължат лихви съгласно Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания за разликата между дължимия след преотстъпването данък върху свръхпечалбата, определен при прилагане на ал. 4, т. 2 и този, който би бил определен при прилагане на ал. 4, т. 1.“.

5. В ал. 21 след думите „индикатор за 2027 г.“ се добавя „коригиран в увеличение с 10 на сто от същия, а навсякъде в текста думите „ал. 4. т. 1“ се заменят с „ал. 4. т. 2“.

6. В ал. 36 думите „или авансовите вноски“ се заличават, а думите „5 000 евро до 15 000 евро“ се заменят с „100 000 евро до 500 000 евро“.

7. Създават се ал. 40 и 41:

„(40) За целите на този параграф, когато в случаите на преобразуване по Търговския закон, включително между несвързани лица, в които са налице условия, които водят до отклонение от данъчното облагане с данък върху свръхпечалбата, данъчната основа се определя, без

да се вземат под внимание това преобразуване, а се взема под внимание данъчната основа на лицето, която би се получила преди извършване на преобразуването.

(41) За целите на този параграф „основна дейност" е дейността на търговското дружество, когато общата стойност на нетните приходи от продажби от съответната дейност представлява повече от 50 на сто от общата стойност на нетните приходи от продажби за данъчния период."

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на н. п. Стефан Белчев направено по реда на чл. 79, ал. 8, т. 2 от ПОДНС:

В § 51, който става § 52, ал. 26 и 27 се изменят така:

„(26) Материалните и нематериални активи трябва да са придобити при пазарни условия, съответстващи на условията при несвързани лица, да не заместват съществуващи активи, да са пряко свързани с осъществяването на основната дейност на данъчно задължените лица и да се притежават от данъчно задължените лица непрекъснато за период поне три години, считано от датата на придобиването им.

(27) Когато в резултат от преотстъпване на данък върху свръхпечалбата е приложена ал. 22, т. 1, 2 и/или 4, капиталовите буфери и резерви и/или увеличението на основния капитал се поддържат непрекъснато за период поне три години, считано от датата, на която преотстъпеният данък е използван за целите съответно на ал. 22, т. 1 и/или т. 2, а държавните ценни книжа се държат непрекъснато за период поне три години, считано от датата на придобиването им."

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 51, който става § 52:

§ 52. (1) Данъчно задължените лица по ал. 2 дължат данък върху свръхпечалбата, генерирана за 2027 г.

(2) „Данъчно задължени лица" за данъка върху свръхпечалбата са лицата по чл. 2, ал. 1, т. 1 и 2 от Закона за корпоративното подоходно облагане, които имат данъчна печалба за 2027 г. и които са:

1. банки по смисъла на чл. 2, ал. 1, т. 1 от Закона за кредитните институции;

2. застрахователи по смисъла на чл. 12, ал. 1 от Кодекса за застраховането;

3. лица, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги съгласно Закона за електронните съобщения;

4. лица по чл. 3, ал. 1 от Валутния закон;

5. лица, извършващи дейност по чл. 3, ал. 1, т. 3 от Закона за кредитните институции;

6. лица, регистрирани като търговци, с основна дейност търговия с храни до крайни потребители с нетни приходи от продажби не по-малко от 25 млн. евро към 31 декември 2026 г., а за новоучредени през 2027 г. дружества с нетни приходи от продажби не по-малко от 25 млн. евро към 31 декември 2027 г.

(3) Данъчният период за определяне на данъка върху свръхпечалбата е 2027 г.

(4) Данъчната основа за облагане с данък върху свръхпечалбата е:

1. разликата между данъчната печалба за 2027 г. и средната стойност на данъчните печалби за 2020 г., 2021 г., 2022 г., 2023 г., 2024 г. и 2025 г., увеличена с 20 на сто;

2. в случаите, в които е приложима ал. 21 - данъчната основа за облагане с данък върху свръхпечалбата е разликата между данъчната печалба за 2027 г., определена съгласно ал. 21, и средната стойност на данъчните печалби за 2020 г., 2021 г., 2022 г., 2023 г., 2024 г. и 2025 г., увеличена с 20 на сто;

3. в случаите на новоучредени през 2026 г. и 2027 г. дружества данъчната основа за облагане с данък върху свръхпечалбата е данъчната печалба за 2027 г.

(5) Данъчната печалба за целите на ал. 4 се определя по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане и е данъчната печалба преди прилагане на метод за избягване на двойно данъчно облагане.

(6) Средната стойност на данъчните печалби за 2020 г., 2021 г., 2022 г., 2023 г., 2024 г. и 2025 г. за целите на ал. 4 се определя, като сборът от данъчните печалби за тези години се раздели на броя на годините, за които се отнасят тези печалби.

(7) В случаите на преобразуване по Търговския закон, когато към 31 декември 2026 г. приемащото или новоучреденото дружество е запазило активите, преминали към него при преобразуването, като не се счита за отпадане на актив отписването му поради пълното му счетоводно амортизиране, както и персонала, преминал към него при преобразуването, с изключение на случаите на прекратяване на трудово правоотношение по инициатива на наетото лице, при определяне на средната стойност на данъчните печалби на данъчно задължено лице за годините по ал. 6 до годината на преобразуването включително се вземат предвид данъчните печалби на приемащото или новоучреденото дружество и приспадащата им се част от данъчните печалби на преобразуващите се дружества за съответната година, определена съобразно стойността на прехвърлените активи по плана за преобразуване.

(8) Данъчната ставка на данъка върху свръхпечалбата е 33 на сто.

(9) Размерът на данъка върху свръхпечалбата се определя, като данъчната основа се умножи по данъчната ставка.

(10) Данъчно задължените лица по ал. 2 декларират данъка върху свръхпечалбата в срок от 1 март 2028 г. до 30 юни 2028 г. с декларация по образец, утвърден от министъра на финансите. Образецът на

декларация се утвърждава със заповед на министъра на финансите и се обнародва в „Държавен вестник“. Подаването на декларацията се извършва по електронен път.

(11) Данъкът се внася в срок до 30 юни 2028 г. по сметка на териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрация на данъчно задълженото лице след приспадане на внесените авансови вноски.

(12) Данъкът се смята за внесен на датата, на която сумите са постъпили в държавния бюджет по сметката на съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите.

(13) Допуснати грешки в подадени данъчни декларации се коригират еднократно с подаване на нова декларация в срок до 31 юли
2028 г.

(14) Данъчно задължените лица по ал. 2 правят месечни авансови вноски за данъка върху свръхпечалбата. Авансови вноски не правят новоучредените през 2027 г. данъчно задължени лица по ал. 2, с изключение на новоучредените в резултат на преобразуване по Търговския закон. Авансовите вноски по изречение първо се определят по следната формула:

$$АВ = \frac{ДП_{2027} - ССДП}{12} \times ДС,$$

където:

АВ е месечната авансова вноска;

$ДП_{2027}$ е прогнозната данъчна печалба за 2027 г.;

ССДП е увеличената с 20 на сто средна стойност на данъчните печалби за 2020, 2021, 2022, 2023, 2024 и 2025 г.;

ДС е данъчната ставка.

(15) Месечните авансови вноски се декларират в срок до 31 януари 2027 г. с декларация по образец, утвърден от министъра на финансите. Образецът на декларация се утвърждава със заповед на министъра на финансите и се обнародва в „Държавен вестник“. Подаването на декларацията се извършва по електронен път.

(16) Данъчно задължените лица по ал. 2 могат да декларират в срок до 30 юни 2027 г. с декларацията по ал. 15 намаляване или увеличаване на авансовите вноски, когато смятат, че те ще се отличават от дължимия данък върху свръхпечалбата. Намалението, съответно увеличението, на авансовите вноски се ползва след подаването на декларацията.

(17) Месечните авансови вноски се внасят в срок до 15-о число на месеца, за който се отнасят, с изключение на авансовата вноска за януари 2027 г., която се внася в срока за деклариране, и на авансовата вноска за декември 2027 г., която се внася до 30 ноември 2027 г. На данъчно задължените лица, на които се преотстъпва данък върху свръхпечалбата, се преотстъпва и съответната част от определените авансови вноски, пропорционална на размера на преотстъпването.

(18) Когато декларираните и внесени до 30 ноември 2027 г. авансови вноски представляват най-малко 95 на сто от дължимия след преотстъпването данък върху свръхпечалбата, за разликата до пълния му размер данъчно задължените лица по ал. 2 не дължат лихви съгласно Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. В случаите, в които за определяне на данъка върху свръхпечалбата е приложена ал. 4, т. 2 и когато декларираните и внесени до 30 ноември 2027 г. авансови вноски представляват най-малко 95 на сто от данъка върху свръхпечалбата след преотстъпването, който би бил дължим при прилагане на ал. 4, т. 1, данъчно задължените лица по ал. 2 не дължат лихви съгласно Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания за разликата между дължимия след преотстъпването данък върху свръхпечалбата, определен при прилагане на ал. 4, т. 2 и този, който би бил определен при прилагане на ал. 4, т. 1.

(19) Данъчно задължените лица по ал. 2 изчисляват контролен индикатор за всяка от годините 2025, 2026 и 2027 г.

(20) Контролният индикатор се изчислява в проценти по следната формула:

КИ = (СФР/НПП) х 100,

където:

КИ е контролен индикатор

СФР е счетоводният финансов резултат

НПП са нетните приходи от продажби.

(21) Когато размерът на контролния индикатор за 2027 г., коригиран в увеличение с 10 на сто от същия е по-нисък от по-високия от размера на контролния индикатор за 2025 г. и размера на контролния индикатор за 2026 г., данъчната печалба за 2027 г. за целите на ал. 4, т. 2 се определя като произведение от нетните приходи от продажби за 2027 г. на данъчно задълженото лице и по-високия от размера на контролния индикатор за 2025 г. и размера на контролния индикатор за 2026 г. Не се определя данъчна печалба за 2027 г. за целите на ал. 4, т. 2 по реда на изречение първо, когато произведението по изречение първо е по-ниско от размера на данъчната печалба по ал. 5.

(22) На данъчно задължените лица по ал. 2 се преотстъпва 30 на сто от данъка върху свръхпечалбата, който се използва в срок от началото на годината, за която е преотстъпен данъкът, до края на 2030 г. за:

1. поддържане на капиталови буфери и резерви съгласно изискванията на нормативен акт, и/или

2. увеличаване на основен капитал, и/или

3. придобиване на нови материални и нематериални активи, и/или

4. придобиване на държавни ценни книжа, допуснати до търговия на регулиран пазар в страната или в държава – членка на

Европейския съюз, или на друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство.

(23) Данък върху свръхпечалбата се преотстъпва, при условие че към 31 декември 2027 г. данъчно задълженото лице няма:

1. подлежащи на принудително изпълнение публични задължения, и

2. задължения за санкции по влезли в сила наказателни постановления, свързани с нарушаване на нормативните актове относно публичните задължения, и

3. лихви, свързани с невнасянето в срок на задълженията по т. 1 и 2.

(24) Не са налице задължения по ал. 23, когато към 31 декември 2027 г. същите не са отразени в данъчно-осигурителната сметка или не са отразени като предявени за принудително изпълнение в Националната агенция за приходите.

(25) Изпълнението на изискването по ал. 23 се декларира от данъчно задълженото лице в декларацията за деклариране на данъка върху свръхпечалбата.

(26) Материалните и нематериални активи трябва да са придобити при пазарни условия, съответстващи на условията при несвързани лица, да не заместват съществуващи активи, да са пряко свързани с осъществяването на основната дейност на данъчно задължените лица и да се притежават от данъчно задължените лица непрекъснато за период поне три години, считано от датата на придобиването им.

(27) Когато в резултат от преотстъпване на данък върху свръхпечалбата е приложена ал. 22, т. 1, 2 и/или 4, капиталовите буфери и резерви и/или увеличението на основния капитал се поддържат непрекъснато за период поне три години, считано от датата, на която преотстъпеният данък е използван за целите съответно на ал. 22, т. 1 и/или т. 2, а държавните ценни книжа се държат непрекъснато за период поне три години, считано от датата на придобиването им.

(28) Правото на преотстъпване на данък върху свръхпечалбата се преустановява при прехвърляне на предприятие по чл. 15 от Търговския закон и при преобразуване на данъчно задължено лице, с изключение на преобразуване чрез промяна на правната форма по реда на чл. 264 от Търговския закон.

(29) Когато не са изпълнени изискванията за използване/разходване на преотстъпен данък върху свръхпечалбата, последният се дължи в пълния му размер.

(30) Алинея 29 не се прилага, когато в случаите на преобразуване приемащите или новоучредените дружества изпълнят задълженията на преобразуващите се дружества при спазване на условията и реда за преотстъпване на данък върху свръхпечалбата, отнасящи се до преобразуващите се дружества. В случаите по изречение първо

приемащите или новоучредените дружества са солидарно отговорни за преотстъпения данък на преобразуващите се дружества.

(31) За невнесения в срок данък върху свръхпечалбата, включително авансови вноски и преотстъпен данък по ал. 29, се дължат лихви съгласно Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания.

(32) Данъкът върху свръхпечалбата не се признава като разход за данъчни цели по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане.

(33) Данъчно задължените лица са длъжни да водят подробна счетоводна отчетност и да съхраняват информация, необходима за установяване на задълженията им за данъка върху свръхпечалбата от органите по приходите на Националната агенция за приходите. Счетоводната и търговската информация по изречение първо се съхранява по реда на чл. 38 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(34) Недължимо платена или събрана сума за данък се възстановява по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(35) Данъчно задължено лице, което не подаде декларация за деклариране на данъка върху свръхпечалбата или не я подаде в срок, се наказва с имуществена санкция в размер от 500 до 3 000 евро.

(36) Данъчно задължено лице, което не посочи или невярно посочи данни или обстоятелства, водещи до определяне на дължимия данък върху свръхпечалбата в по-малък размер, се наказва с имуществена санкция в размер от 100 000 до 500 000 евро.

(37) Актовете за установяване на нарушенията се съставят от органите на Националната агенция за приходите, а наказателните постановления се издават от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от оправомощено от него длъжностно лице.

(38) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

(39) За целите на този параграф „храни“ са тези по смисъла на чл. 2 от Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 година за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните (ОВ, L 31/1 от 1 февруари 2002 г.).

(40) За целите на този параграф, когато в случаите на преобразуване по Търговския закон, включително между несвързани лица, в които са налице условия, които водят до отклонение от данъчното облагане с данък върху свръхпечалбата, данъчната основа се определя, без да се вземат под внимание това преобразуване, а се

взема под внимание данъчната основа на лицето, която би се получила преди извършване на преобразуването.

(41) За целите на този параграф „основна дейност“ е дейността на търговското дружество, когато общата стойност на нетните приходи от продажби от съответната дейност представлява повече от 50 на сто от общата стойност на нетните приходи от продажби за данъчния период.

§ 52. В Закона за данъците върху доходите на физическите лица (обн., ДВ, бр. 95 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 64 и 113 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г., бр. 25, 32, 35, 41, 82, 95 и 99 от 2009 г., бр. 16, 49, 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51 и 99 от 2011 г., бр. 40, 81 и 94 от 2012 г., бр. 23, 66, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 53, 98, 105 и 107 от 2014 г., бр. 12, 22, 61, 79 и 95 от 2015 г., бр. 32, 74, 75, 97 и 98 от 2016 г., бр. 58, 63 и 97 от 2017 г., бр. 15, 98, 102 и 105 от 2018 г., бр. 24, 79, 96 и 101 от 2019 г., бр. 14, 18, 28, 38, 60 и 104 от 2020 г., бр. 14 от 2021 г., бр. 14, 17, 52, 100 и 102 от 2022 г., бр. 102 и 106 от 2023 г., бр. 70 от 2024 г., бр. 26, 54, 97 и 113 от 2025 г. и бр. 30 и 85 от 2026 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 24, ал. 2, т. 1 буква „е“ се изменя така:

„е) ваучерите за храна на електронен носител по чл. 209а, ал. 1 от Закона за корпоративното подоходно облагане в размер до 102,26 евро;“.

2. В чл. 38 се създава ал. 16:

„(16) С окончателен данък се облага брутната сума на ваучерите за храна на електронен носител по чл. 209а, ал. 1 от Закона за корпоративното подоходно облагане над 102,26 евро.“.

3. В чл. 46 ал. 2 се изменя така:

„(2) Ставката на данъка е 7 на сто:

1. за доходите по чл. 38, ал. 8 в случаите на получаване на суми след изтичане срока на договора за застраховка „Живот“, който е 15 или повече години;

2. за доходите по чл. 38, ал. 16.“.

4. В чл. 65 се създава ал. 16:

„(16) Данъкът по чл. 46 за доходите по чл. 38, ал. 16 се удържа и внася от работодателя в срок до 15-о число на месеца, следващ месеца, през който доходът е придобит от физическото лице.“

<u>Предложение на н. п. Асен Василев и група народни представители:</u>

Параграф 52 отпада.

<u>Комисията не подкрепя предложението.</u>

<u>Предложение на н. п. Мартин Димитров, Елисавета Белобрадова и Димитър Найденов:</u>

Параграф 52 се изменя както следва:

„§ 52. В Закона за данъците върху доходите на физическите лица (обн., ДВ, бр. 95 от 2006 г.; изм., бр. 52, 64 и 113 от 2007 г, бр. 28, 43 и 106 от 2008 п, бр. 25, 32, 35, 41, 82, 95 и 99 от 2009 г, бр. 16, 49, 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51 и 99 от 2011 г., бр. 40, 81 и 94 от 2012 г, бр. 23, 66, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 53, 98, 105 и 107 от 2014 г, бр. 12, 22, 61, 79 и 95 от 2015 г., бр. 32, 74, 75, 97 и 98 от 2016 г., бр. 58, 63 и 97 от 2017 п, бр. 15, 98, 102 и 105 от 2018 г, бр. 24, 79, 96 и 101 от 2019 п, бр. 14, 18, 28, 38, 60 и 104 от 2020 г, бр. 14 от 2021 п, бр. 14, 17, 52, 100 и 102 от 2022 г., бр. 102 и 106 от 2023 г., бр. 70 от 2024 г., бр. 26, 54, 97 и 113 от 2025 г. и бр. 30 и 85 от 2026 г.) в чл. 24, ал. 2, т. 1 буква „е“ се изменя така:

„е) ваучерите за храна на електронен носител по чл. 209а, ал. 1 от Закона за корпоративното подоходно облагане в размер до 200 евро месечно;“.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на н. п. Константин Проданов и Стефан Белчев:

Параграф 52 става § 53 и в него:

1. В чл. 24, ал. 2, т. 1, буква „е“ думите „в размер“ се заменят с „получени в размер“.

2. Точка 2 се изменя така:

„2. В чл. 38 се създава ал. 16:

(16) С окончателен данък се облага брутната сума на ваучерите за храна на електронен носител по чл. 209а, ал. 1 от Закона за корпоративното подоходно облагане, получени в размер над 102,26 евро, с изключение на случаите, в които социалният разход за ваучери за храна на електронен носител е обложен по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане с данък върху разходите.“

3. Точка 4 се изменя така:

„4. В чл. 65 се създава ал. 18:

(18) Данъкът по чл. 46 за доходите по чл. 38, ал. 16 се удържа и внася от работодателя, в срок до края на месеца, следващ месеца, през който доходът е придобит от физическото лице.“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 52, който става § 53:

§ 53. В Закона за данъците върху доходите на физическите лица (обн., ДВ, бр. 95 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 64 и 113 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г., бр. 25, 32, 35, 41, 82, 95 и 99 от 2009 г., бр. 16, 49, 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51 и 99 от 2011 г., бр. 40, 81 и 94 от 2012 г., бр. 23, 66, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 53, 98, 105 и 107 от 2014 г., бр. 12, 22, 61, 79 и 95 от 2015 г., бр. 32, 74, 75, 97 и 98 от 2016 г., бр. 58, 63 и 97 от 2017 г., бр. 15, 98, 102 и 105 от 2018 г., бр. 24, 79, 96 и 101 от 2019 г., бр. 14, 18, 28, 38, 60 и 104 от 2020 г., бр. 14 от 2021 г., бр. 14, 17, 52, 100 и 102 от 2022 г., бр. 102 и 106 от 2023 г., бр. 70 от 2024 г., бр. 26,

54, 97 и 113 от 2025 г. и бр. 30 и 85 от 2026 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 24, ал. 2, т. 1 буква „е“ се изменя така:

„е) ваучерите за храна на електронен носител по чл. 209а, ал. 1 от Закона за корпоративното подоходно облагане получени в размер до 102,26 евро;“.

2. **В чл. 38 се създава ал. 16:**

„(16) С окончателен данък се облага брутната сума на ваучерите за храна на електронен носител по чл. 209а, ал. 1 от Закона за корпоративното подоходно облагане, получени в размер над 102,26 евро, с изключение на случаите, в които социалният разход за ваучери за храна на електронен носител е обложен по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане с данък върху разходите.“

3. В чл. 46 ал. 2 се изменя така:

„(2) Ставката на данъка е 7 на сто:

1. за доходите по чл. 38, ал. 8 в случаите на получаване на суми след изтичане срока на договора за застраховка „Живот“, който е 15 или повече години;

2. за доходите по чл. 38, ал. 16.“.

4. В чл. 65 се създава ал. 18:

„(18) Данъкът по чл. 46 за доходите по чл. 38, ал. 16 се удържа и внася от работодателя, в срок до края на месеца, следващ месеца, през който доходът е придобит от физическото лице.“

<u>Предложение на н. п. Константин Проданов и Стефан Белчев:</u>

Създава се нов § ...:

§ .... Параграф 53 се прилага и за ваучери за храна на електронен носител, предоставени през 2027 г. на наетите лице от индивидуална квота за предоставяне на ваучери за храна, издадена със заповед на министъра на финансите през 2026 г.

<u>Комисията подкрепя предложението.</u>

<u>Комисията предлага да се създаде нов § 54:</u>

§ 54. Параграф 53 се прилага и за ваучери за храна на електронен носител, предоставени през 2027 г. на наетите лица от индивидуална квота за предоставяне на ваучери за храна, издадена със заповед на министъра на финансите през 2026 г.

§ 53. В Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 73, 80, 82, 86, 95 и 105 от 2006 г., бр. 46, 52, 53, 57, 59, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36, 69 и 98 от 2008 г., бр. 12, 32, 41 и 93 от 2009 г., бр. 15, 94, 98, 100 и 101 от 2010 г., бр. 14, 31, 77 и 99 от 2011 г., бр. 26, 38, 40, 82, 94 и 99 от 2012 г., бр. 52, 98, 106 и 109 от 2013 г., бр. 1 от 2014 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2014 г. – бр. 14 от 2014 г.; изм., бр. 18, 40, 53 и 105 от 2014 г., бр. 12, 14, 60, 61 и 94 от 2015 г., бр. 13, 42, 58, 62, 97 и 105 от 2016 г., бр. 58, 63, 85, 86, 92

и 103 от 2017 г., бр. 7, 15, 27, 77 и 98 от 2018 г., бр. 17, 64, 83, 96 и 102 от 2019 г., бр. 18, 28, 34, 69, 104 и 105 от 2020 г., бр. 25, 56, 100 и 102 от 2022 г., бр. 8, 66, 80, 84, 102 и 106 от 2023 г., бр. 36 и 70 от 2024 г., бр. 82 от 2024 г., бр. 26, 49, 54, 63 и 65 от 2025 г. и бр. 16, 17, 30, 51, 67, 69 и 85 от 2026 г.) в чл. 143з се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 20:

а) в текста преди т. 1 думата „предприятие“ се заменя с „образувание“;

б) в т. 2, буква „б“ след думите „на МГП“ се добавя „или на голяма национална група предприятия“.

2. В ал. 27 думата „предприятие“ се заменя с „образувание“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 53, който става § 55.

§ 54. Законът влиза в сила от 1 януари 2027 г. с изключение на § 19, 20, 22, 23, 25, § 27-31 и § 34 относно глава тридесет и четвърта „м“ и глава тридесет и четвърта „н“, раздели I и II, които влизат в сила от 1 януари 2026 г.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 54, който става § 56.

КОНСТАНТИН ПРОДАНОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ